

A 2006. JÚNIUS 22-I, CSÜTÖRTÖKI ÜLÉS JEGYZŐKÖNYVE

(2006/C 307/04)

(Az ülést 09.15-kor megnyitják.)

ELNÖKÖL: KINNOCK asszony

Társelnök

1. Póttagok

A társelnök bejelenti az alábbi póttagokat: van den Berg (Dobolyi helyett), Pomés Ruiz (Herranz García helyett), Fernández Martín (López-Istúriz White helyett), Goebbels (Bullman helyett), Mauro (Sartori helyett) és Zaleski (Wieland helyett).

2. A június 21-i, szerda délelőtti és délutáni ülések jegyzőkönyveinek elfogadása

A jegyzőkönyveket elfogadják.

3. Rövid beszámoló a műhelyekről

- Schröder úr a migrációról és az integrációról.
- Goebbels úr a tömegpusztító fegyverek elterjedésének megakadályozásáról.
- Duguid úr (Barbados) a bécsi tömegközlekedésről.

4. Vita (állásfoglalás nélkül) a kelet-timori helyzetről

Amorim úr (Kelet-Timor nagykövete) nyilatkozatban ismerteti a hazájában kialakult helyzetet.

Felszólalók: Bowis, Fernandes, Korhola, Ribeiro e Castro, Almada (Zöldfoki-szk.), de Sousa (Angola), Theodorakis (Európai Bizottság) és Fernandes.

A Közgyűlés dönt arról, hogy a két társelnök levélben fejezi ki Kelet-Timor kormánya felé aggodalmukat és szolidaritásukat.

5. Szavazás a szabályzat módosításairól

Ezt a napirendi pontot a következő ülésre halasztják.

6. Szavazás a három állandó bizottság jelentéseiben foglalt állásfoglalásra irányuló indítványokról

- Jelentés az AKCS-országok energiaproblémáiról (ACP-EU 3765/06/végleges.) – Gazdaságfejlesztési, Pénzügyi és Kereskedelmi Bizottság. Társelődadók: Nita Deerpalsing (Mauritius) és Nirj Deva.

Az 1–5., 7–10., 11. (szóbeli módosítás), 12. (szóbeli módosítás), 13., 14., 15. és 17. módosítást elfogadják. Az így

módosított állásfoglalást egyhangúlag, egy tartózkodás mellett elfogadják.

- Jelentés a regionális integrációnak a béke és biztonság előmozdításában játszott szerepéről (ACP-EU 3850/06/végleges.) – Politikai Bizottság. Társelődadók: Ateem Garang Deng (Szudán) és Johan Van Hecke.

Az 1., 2. (szóbeli módosítás) és 4. (szóbeli módosítás) módosításokat elfogadják. Az így módosított állásfoglalást egyhangúlag, egy tartózkodás mellett elfogadják.

- Jelentés a halászatról és annak társadalmi és környezeti vonatkozásairól a fejlődő országokban (ACP-EU 3847/06/végleges.) – Szociális és Környezetvédelmi Bizottság. Társelődadók: Joses Sanga (Salamon-szk.) és Emanuel Jardim Fernandes.

Az 1–12., 13. (szóbeli módosítás), 14. (szóbeli módosítás), 15., valamint a 41a. új bekezdésre vonatkozó módosítást elfogadják. Az így módosított állásfoglalást egyhangúlag, egy tartózkodás mellett elfogadják.

7. Szavazás a sürgős állásfoglalásra irányuló indítványokról

- Sürgős állásfoglalásra irányuló indítvány a madárinfluenzáról (ACP-EU 3898/06/végleges).

Az 1. és 2. módosítást elfogadják. Az így módosított állásfoglalást egyhangúlag, egy tartózkodás mellett elfogadják.

- Sürgős állásfoglalásra irányuló indítvány a szudáni helyzetről (ACP-EU 3990/06/végleges).

Felszólalók a szabályzat 33. cikkének (1) bekezdése alapján: Gahler, Hay Webster (Jamaica), Garang Deng (Szudán), Keita (Mali) és Abdi Said (Djibouti).

Az 1., 2. (titkos szavazás – a szabályzat 15. cikke alapján), 4., 5. (titkos szavazás), 6. (titkos szavazás) és a 15a. új bekezdésre vonatkozó szóbeli módosítást elfogadják. Az így módosított állásfoglalást 34 szavazattal 29 ellenében, egy tartózkodás mellett elfogadják.

8. Egyéb kérdések

A társelnök a szabályzat 4. cikkének (4) bekezdése alapján javaslatot tesz arra, hogy szót kapjon Polanco úr, Kubát képviselő megfigyelő.

Felszólaló: Gahler (a szabályzat 33. cikkének (1) bekezdése alapján).

Határozat: A Közgyűlés határoz arról, hogy megadja a szót Polanco úrnak, aki nyilatkozatot tesz országa helyzetéről.

Felszólalók: Amon-Ago (Elefántcsontpart), Bowis, Martínez Martínez és Straker (Szt. Vincent és a Grenadine-szk.), Ribeiro e Castro, Martínez Martínez és Schröder.

Hay Webster asszony javaslatot tesz arra, hogy a Közgyűlés kérjen megfigyelői státuszt az ENSZ-nél.

9. Az AKCS-EU Közös Parlamenti Közgyűlés 12. ülésének időpontja és helye

A 12. ülésre 2006. november 18. és 23. között, Bridgetownban (Barbados) kerül sor.

(Az ülést 12.20-kor berekesztik.)

René RADEMBINO-CONIQUET és
Glenys KINNOCK
Társelnökök

Sir John KAPUTIN és
Dietmar NICKEL
Társfőtitkárok

I. MELLÉKLET

A KÖZÖS PARLAMENTI KÖZGYŰLÉS TAGJAINAK BETŰREND SZERINTI NÉVSORA

Az AKCS képviselőiben

RADEMBINO-CONIQUET (GABON), társelnök
 BENIN, (elnökhelyettes)
 EGYENLÍTŐI GUINEA, (elnökhelyettes)
 GHÁNA, (elnökhelyettes)
 JAMAICA, (elnökhelyettes)
 KAMERUN, (elnökhelyettes)
 KENYA, (elnökhelyettes)
 NIUE, (elnökhelyettes)
 SALAMON-SZK., (elnökhelyettes)
 SEYCHELLES, (elnökhelyettes)
 SWÁZIFÖLD, (elnökhelyettes)
 SZT. VINCENT ÉS A GRENADINE-SZK., (elnökhelyettes)
 ZAMBIA, (elnökhelyettes)
 ANGOLA
 ANTIGUA ÉS BARBUDA
 BAHAMÁK
 BARBADOS
 BELIZE
 BISSAU-GUINEA
 BOTSWANA
 BURKINA FASO
 BURUNDI
 COMORO-SZK.
 COOK-SZK.
 CSÁD
 DÉL-AFRIKA
 DJIBOUTI
 DOMINIKA
 DOMINIKAI KÖZTÁRSASÁG
 ELEFÁNTCSONTPART
 ERITREA
 ETIÓPIA
 FIDZSI-SZK.
 GAMBIA
 GRENADA
 GUINEA
 GUYANA
 HAITI
 KELET-TIMOR
 KIRIBATI
 KONGÓI DEMOKRATIKUS KÖZTÁRSASÁG
 KONGÓI KÖZTÁRSASÁG
 KÖZÉP-AFRIKAI KÖZTÁRSASÁG
 LESOTHO
 LIBÉRIA
 MADAGASZKÁR
 MALAWI
 MALI
 MARSHALL-SZK. KÖZTÁRSASÁG
 MAURITÁNIA
 MAURITIUS
 MIKRONÉZIAI ÁLLAMSZÖVETSÉG
 MOZAMBIK
 NAMÍBIA
 NAURUI KÖZTÁRSASÁG
 NIGER
 NIGÉRIA
 PALAU
 PÁPUA ÚJ-GUINEA
 RUANDA
 SÃO TOMÉ ÉS PRÍNCIPE
 SIERRA LEONE
 SURINAME
 SZAMOÁ
 SZENEGÁL
 SZOMÁLIA
 SZT. KITTS ÉS NEVIS

Az EP képviselőiben

KINNOCK, társelnök
 GAHLER (elnökhelyettes)
 MANTOVANI (elnökhelyettes)
 VERGES (elnökhelyettes)
 CARLOTTI (elnökhelyettes)
 MITCHELL (elnökhelyettes)
 JOAN I MARÍ (elnökhelyettes)
 LULLING (elnökhelyettes)
 KAMIŃSKI (elnökhelyettes)
 CORNILLET (elnökhelyettes)
 MARTÍNEZ MARTÍNEZ (elnökhelyettes)
 BOWIS (elnökhelyettes)
 GOUDIN (elnökhelyettes)
 AGNOLETTO
 ALLISTER
 ARIF
 AUBERT
 AYLWARD
 BEREND
 BULLMANN
 BUSK
 CALLANAN
 COELHO
 DEVA
 DILLEN
 DOBOLYI
 DOMBROVSKIS
 EK
 FERREIRA
 GAUBERT
 GOMES
 GRABOWSKA
 GRÖNER
 HALL
 HAUG
 HERRANZ GARCÍA
 JARDIM FERNANDES
 JÖNS
 KACZMAREK
 KORHOLA
 KOZLÍK
 KUŁAKOWSKI
 LANGENDRIES
 LEHIDEUX
 LÓPEZ-ISTÚRIZ WHITE
 LOUIS
 MARTENS
 MAYER
 McAVAN
 MORILLON
 NOVAK
 PLEGUEZUELOS AGUILAR
 POLFER
 RIBEIRO E CASTRO
 ROITHOVÁ
 ROSATI
 SARTORI
 SCHEELE
 SCHLYTER
 SCHMIDT
 SCHNELLHARDT
 SCHRÖDER
 SJÖSTEDT
 SORNOSA MARTÍNEZ
 SPERONI
 STURDY
 VALENCIANO MARTÍNEZ-OROZCO

SZT. LUCIA
SZUDÁN
TANZÁNIA
TOGO
TONGA
TRINIDAD ÉS TOBAGO
TUVALU
UGANDA
VANUATU
ZIMBABWE
ZÖLDFOKI-SZK.

VAN HECKE
VAN LANCKER
VENETO
de VILLIERS
WIELAND
WIJKMAN
WILLMOTT
WURTZ
ZÁBORSKÁ
ZANI

POLITIKAI BIZOTTSÁG

Az AKCS képviselőiben

NDUWIMANA (BURUNDI), társelnök
LUTUNDULA (KONGÓI Demokratikus Közt.), elnökhelyettes
DUGUID (BARBADOS), elnökhelyettes
ANGOLA
BELIZE
BENIN
COOK-SZK.
DJIBOUTI
EGYENLÍTŐI GUINEA
FIDZSI-SZK.
GRENADA
GUINEA
HAITI
KÖZÉP-AFRIKAI KÖZTÁRSASÁG
LIBÉRIA
MAURITÁNIA
NAMÍBIA
NIGÉRIA
NIUE
PÁPUA ÚJ-GUINEA
SZT. VINCENT ÉS A GRENADINE-SZK.
SZUDÁN
TOGO
TUVALU
UGANDA
ZIMBABWE

Az EP képviselőiben

CALLANAN, társelnök
JÖNS, VC
POLFER, elnökhelyettes
CARLOTTI
COELHO
DILLEN
DOBOLYI
GAHLER
GOMES
GRABOWSKA
GRÖNER
HERRANZ GARCÍA
JONCKHEER
KACZMAREK
KAMINSKI
LANGENDRIES
LÓPEZ ISTÚRIZ
LOUIS
MANTOVANI
MARTÍNEZ MARTÍNEZ
MORILLON
SARTORI
VAN HECKE
WIELAND
WURTZ
ZANI

GAZDASÁGFEJLESZTÉSI, PÉNZÜGYI ÉS KERESKEDELMI BIZOTTSÁG

Az AKCS képviselőiben

FRANCOIS (SAINT LUCIA), társelnök
SEBETELA (BOTSWANA), elnökhelyettes
DARBO (CHAD), elnökhelyettes
ANTIGUA ÉS BARBUDA
DÉL-AFRIKA
ELEFÁNTCSONTPART
ERITREA
ETIÓPIA
GABON
GHÁNA
GUYANA
KAMERUN
KENYA
KONGÓI Köztársaság
MALI
MAURITIUS
MIKRONÉZIAI ÁLLAMSZÖVETSÉG
PALAU
SIERRA LEONE
SWÁZIFÖLD
SZAMOA
SZENEGÁL
TANZÁNIA
TONGA
TRINIDAD ÉS TOBAGO
ZAMBIA

Az EP képviselőiben

SCHLYTER, társelnök
DOMBROVSKIS, elnökhelyettes
RIBEIRO E CASTRO, elnökhelyettes
AGNOLETTO
BEREND
BULLMANN
BUSK
CORNILLET
DEVA
FERREIRA
GAUBERT
JOAN I MARI
KINNOCK
KOZLÍK
LEHIDEUX
LULLING
MAYER
McAVAN
MITCHELL
PLEGUEZUELOS AGUILAR
ROSATI
SPERONI
STURDY
VAN LANCKER
de VILLIERS
ŽILÉ

SZOCIÁLIS ÉS KÖRNYEZETVÉDELMI BIZOTTSÁG**Az AKCS képviselőiben**

OUMAROU (NIGER), társelnök
SANGA (SALAMON-SZK.), elnökhelyettes
SITHOLE (MOZAMBIK), elnökhelyettes
BAHAMÁK
BURKINA FASO
COMORO-SZK.
DOMINIKA
DOMINIKAI KÖZTÁRSASÁG
GAMBIA
GUINEA BISSAU
JAMAICA
KELET-TIMOR
KIRIBATI
LESOTHO
MADAGASZKÁR
MALAWI
MARSHALL-SZK. KÖZTÁRSASÁG
NAURU
RUANDA
SÃO TOMÉ ÉS PRÍNCIPE
SEYCHELLES
SURINAME
SZOMÁLIA
SZT. KITTS ÉS NEVIS
VANUATU
ZÖLDFOKI-SZK.

Az EP képviselőiben

SCHEELE, társelnök
NOVAK, elnökhelyettes
ARIF, elnökhelyettes
ALLISTER
AUBERT
AYLWARD
BOWIS
EK
FERNANDES
GOUDIN
HALL
HAUG
KORHOLA
KUŁAKOWSKI
MARTENS
ROITHOVA
SCHNELLHARDT
SCHRÖDER
SJÖSTEDT
SORNOSA MARTÍNEZ
VALENCIANO MARTÍNEZ-OROZCO
VENETO
VERGES
WIJKMAN
WILLMOTT
ZÁBORSKÁ

II. MELLÉKLET

A 2006. JÚNIUS 19–22-I, BÉCSI ÜLÉS JELENLÉTI ÍVE

RADEMBINO-CONIQUET (Gabon), társelnök	KINNOCK, társelnök
DE SOUSA (Angola)	AGNOLETTO ⁽¹⁾ ⁽⁴⁾
DUGUID (Barbados)	BEREND
AKPOVI (Benin) (elnökhelyettes)	VAN DEN BERG (DOBOLYI helyett)
SEBETELA (Botswana)	BOWIS (elnökhelyettes)
TAPSOBA (Burkina Faso)	BUSK ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾
HOPFFER ALMADA (Zöldfoki-szk.)	CARLOTTI (elnökhelyettes)
NYASSA (Kamerun) (elnökhelyettes)	CORNILLET (elnökhelyettes) ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾
SORONGOPE-ZOUMANDJI (Közép-Afrikai Közt.)	DEVA
KAGUER DARBO (Csád)	DILLEN ⁽¹⁾ ⁽²⁾
OBA APOUNOU (Kongói Közt.)	EVANS (FERREIRA helyett) ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾
KOS'ISAKA NKOMBE (Kongói Demokratikus Közt.)	JARDIM FERNANDES
AMON-AGO (Elefántcsontpart)	FERNÁNDEZ MARTÍN (for LÓPEZ-ISTÚRIZ WHITE)
ABDI SAID (Djibouti)	GAHLER (elnökhelyettes)
NGUEMA OWONO (Egyenlítői Guinea) (elnökhelyettes)	GOEBBELS (BULLMANN helyett)
TSEGGAI (Eritrea)	GOMES ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾
TOGA (Etiópia)	GOUDIN (elnökhelyettes)
CAVUILATI (Fidzsi-szk.) (*)	GRABOWSKA
MAKONGO (Gabon)	GRÖNER
NYAN-ALABOSON (Gambia) (*)	HALL
DUFU (Ghana) (elnökhelyettes) (*)	HAUG
TOP (Guinea)	JOAN I MARÍ (elnökhelyettes) ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
BERNARD CHERON (Haiti)	JÖNS ⁽²⁾ ⁽⁴⁾
HAY WEBSTER (Jamaica) (elnökhelyettes)	KACZMAREK ⁽¹⁾ ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
KAMOTHO (Kenya) (elnökhelyettes)	KORHOLA ⁽¹⁾ ⁽⁴⁾
TIHELI (Lesotho) (*)	KOZLÍK ⁽¹⁾
FANJAVA (Madagaszkár)	LEHIDEUX ⁽¹⁾ ⁽²⁾
MATOLA (Malawi)	LULLING (elnökhelyettes)
KEITA (Mali)	MANTOVANI (elnökhelyettes) ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
DEERPALSING (Mauritius)	MARTENS
SITHOLE (Mozambik)	MARTÍNEZ MARTÍNEZ (elnökhelyettes)
GEINGOB (Namíbia)	MAURO (SARTORI helyett)
ALMA (Niger)	MAYER
BAWA BWARI (Nigéria)	McAVAN ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
AIMO (Pápua Új-Guinea)	MITCHELL (elnökhelyettes) ⁽²⁾ ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
POLISI (Ruanda)	MORGANTINI (WURTZ helyett) ⁽²⁾ ⁽³⁾
THOMAS (Szt. Kitts és Nevis)	PLEGUEZUELOS AGUILAR
FRANCOIS (Szt. Lucia)	POMES RUIZ (HERRANZ GARCÍA helyett) ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
STRAKER (Szt. Vincent és a Grenadine-szk.) (elnökhelyettes)	RIBEIRO E CASTRO ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
MENEZES (São Tomé és Príncipe)	ROITHOVÁ ⁽¹⁾ ⁽²⁾
BARRY (Szenegál)	SCHEELE
CONTEH (Sierra Leone)	SCHLYTER
SANGA (Salamon-szk.) (elnökhelyettes)	SCHMIDT
SITHOLE (Dél-Afrika)	SCHNELLHARDT ⁽¹⁾ ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
	SCHRÖDER
GARANG DENG (Szudán)	SORNOSA MARTÍNEZ ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
SOMOHARDJO (Suriname)	SPERONI ⁽¹⁾ ⁽²⁾
DLAMINI (Swáziföld) (elnökhelyettes)	STURDY ⁽²⁾ ⁽³⁾
MPOROGOMYI (Tanzánia)	VAN HECKE
AMORIM DIAS (Kelet-Timor) (*)	VAN LANCKER ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾
KPADE (Togo)	WILLMOT
MUGAMBE (Uganda)	ZALESKI (WIELAND helyett) ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
CHULUMANDA (Zambia) (elnökhelyettes)	ZANI
MZEMBI (Zimbabwe)	

(*) Nem parlamenti képviselő által képviselt ország

⁽¹⁾ Jelen 2006. június 19-én

⁽²⁾ Jelen 2006. június 20-án

⁽³⁾ Jelen 2006. június 21-én

⁽⁴⁾ Jelen 2006. június 22-én

Megfigyelő:

Kuba: POLANCO, CASTRO

Jelen vannak továbbá:**ANGOLA**GRANDE
SERÃO**BARBADOS**

HUMPHREY

BENINADEOSSI
ADJAH
CHACRAN
ZANNOU**BOTSWANA**BATLHOKI
MODISE**BURKINA FASO**KERE
LANKOANDE
TAHO**KAMERUN**AWUDU MBAYA
DANATA
MBAH
OUMAROU**KONGÓI Közt.**ANDZEMBA
BOUNKOULOU
LEKOBÁ**KONGÓI Dem. Közt.**

WA MPOMBO

ELEFÁNTCSONTPARTAMANI
MOLLE MOLLE
ZOUINGNON**DJIBOUTI**

DAWALEH

EGYENLÍTŐI GUINEAANDEME ELA
EVUNA ANDEME
MBA BELA
NKA OBIANG MAYE**ERITREA**

TEKLE

ETIÓPIAAHMEDIN
MOHAMED ALI
GEBRE-KIRSTOS
KEBEDE ABERA
YASIN**GABON**MILEBOU AUBUSSOU
MOUBELO
NDIMAL
NGOSSANGA
SANNI**GUINEA**BAUTIGUEL
BOUNTOURABI
DIARSO**HAITI**BEAUPLAN
JACINTHE
LUMERANT
PIERRE
RAYMOND**JAMAICA**

PRENDERGAST

KENYAKIOKO
MUTHIGANI
POGHISIO**MALI**ASSARID
BA
DIALLO Baye
DIALLO Djimé
SYLLA
TRAORE**MAURITIUS**

GUNESSEE

MOZAMBIKERNESTO
MIGUEL

NAMÍBIA
DE WAAL
KEEJA

NIGER
ABDOURAHAMANE
ISSOUFOU

NIGÉRIA
ABOUWA GABASAWA
BAITACHI
GARBA
LAWAN
TAMBUWAL
UMELO

PÁPUA ÚJ-GUINEA
KARE

RUANDA
BONESHA

SIERRA LEONE
DABOR

SALAMON-SZK.
MAGGA

DÉL-AFRIKA
AHMED
BAPELA
GIBSON
MAGAU
MARTINS
SOOKLAL
THAGE

SZUDÁN
ALLOBA
BEDRI
MUSTOFA
YAK

SURINAME
ESAJAS
HIWAT
RODGERS
SITAL

SWÁZIFÖLD
DLAMINI
ZEEMAN

TANZÁNIA
ZOKA

TOGO
ATI-ATCHA
KLUTSE
TOBA

UGANDA
ACEMAH
AMONGI
DOMBO
KAGORO

ZAMBIA
KAMANGA
MBEWE
MULENGA

ZIMBABWE
CHAMISA
CHIMBINDI
CHIRINDA
MUCHENGETI
MUTANDIRU

AKCS-EU TANÁCS

ROJAS

a Dominikai Köztársaság minisztere, az AKCS Tanácsa soros elnöke

WINKLER

osztrák külügyminiszter, az Európai Unió Tanácsának soros elnöke

FREUNDENSCHUSS-REISCHL a fejlesztési együttműködésért felelős főigazgató (Ausztria)

EURÓPAI BIZOTTSÁG

MICHEL a Bizottság fejlesztésért és humanitárius segítségnyújtásért felelős tagja

MANDELSON a Bizottság külkereskedelemért felelős tagja

AKCS-EU MINISZTERI SZINTŰ KERESKEDELMI BIZOTTSÁG

MILLER helyettes miniszterelnök, külügyi és külkereskedelmi miniszter (Barbados)

MANDELSON a Bizottság külkereskedelemért felelős tagja

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK GAZDASÁGI ÉS SZOCIÁLIS BIZOTTSÁGA (EGSZB)

AKOUETE tag

BIRAHIMA tag

KIRIRO tag

VEVER tag

MEZŐGAZDASÁGI ÉS VIDÉKFEJLESZTÉSI EGYÜTTMŰKÖDÉS TECHNIKAI KÖZPONT

BOTO

AKCS-TITKÁRSÁG

KAPUTIN Társfőtitkár

EU-TITKÁRSÁG

NICKEL Társfőtitkár

III. MELLÉKLET

A 2006. JÚNIUS 19-I, HÉTFŐI ÜLÉS MELLÉKLETE

A nem parlamenti képviselők akkreditációja

FIDZSI-SZK.

Ő.E. Ratu Seremaia Tuinausori CAVUILATI

Fidzsi nagykövete, Brüsszel

LESOTHO

Ő.E. Mamoruti TIHELI

Lesotho nagykövete, Brüsszel

MAURITÁNIA

Sidi LAGHDAF úr

Első Tanácsadó, Mauritánia nagykövetsége, Brüsszel

SEYCHELLES

Ő.E. Callixte Francois-Xavier d'OFFAY

Seychelles nagykövete, Párizs

SZT. KITTS ÉS NEVIS

Arnold THOMAS úr

Miniszteri tanácsadó, Szt. Kitts és Nevis nagykövetsége, Brüsszel

KELET-TIMOR

José AMORIM

Kelet-Timor nagykövete, Brüsszel

_____

IV. MELLÉKLET

ELFOGADOTT ÁLLÁSFOGLALÁSOK

	Oldal
— a regionális integráció szerepe a béke és biztonság előmozdításában (ACP-EU 3850/06/végleges.)	17
— energiaproblémák az AKCS-országokban (ACP-EU 3765/06/végleges.)	22
— a halászat és annak társadalmi és környezeti vonatkozásai a fejlődő országokban (ACP-EU 3847/06/végleges.)	27
— a szudáni helyzet (ACP-EU 3900/06/végleges.)	35
— a madárinfluenza (ACP-EU 3898/06/végleges.)	37

ÁLLÁSFOGLALÁS ⁽¹⁾**a regionális integrációnak a béke és a biztonság előmozdításában betöltött szerepéről**

Az AKCS-EU Közös Parlamenti Közgyűlés,

- amely 2006. június 19. és 22. között ült össze Bécsben (Ausztria),
- tekintettel a 2000. június 23-án, Cotonou-ban aláírt AKCS-EU partnerségi megállapodásra ⁽²⁾, és különösen annak 30., 11. és 8. cikkére,
- tekintettel az Egyesült Nemzetek alapokmányára, különösen annak VIII. fejezetére ⁽³⁾,
- tekintettel a 2005. évi ENSZ csúcstalálkozón (Millennium+5) elfogadott, 2005. szeptemberi nyilatkozatra ⁽⁴⁾,
- tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsa 1631. határozatára az Egyesült Nemzetek és a regionális szervezetek között a nemzetközi béke és biztonság fenntartásában történő együttműködésről,
- tekintettel az Egyesült Nemzetek és a regionális, valamint más kormányközi szervezetek között 2005. július 26-án tartott hatodik magas szintű találkozó következtetéseire,
- tekintettel a G8 csoport Afrikáról és fejlődésről kiadott 1995-ös következtetéseire és a G8 csoport 2005. évi gleneagles-i közleményére ⁽⁵⁾,
- tekintettel AKCS-EU miniszterek közös tanácsa 2003. december 11-i ülésének az afrikai békeprogram működéséről szóló, 3/2003 határozatára ⁽⁶⁾,
- tekintettel a Tanács és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében üléselő képviselői, az Európai Parlament és a Bizottság által elfogadott, az Európai Unió fejlesztési politikájáról szóló „Az európai konszenzus” című, 2005. december 20-án elfogadott közös nyilatkozatra, különösen annak 37. cikkére, amely szerint „Az EU a nemzetközi béke és biztonság megerősítési folyamatában támogatni fogja a regionális és szubregionális szervezetek megerősítését, többek között ezek alkalmasságát arra, hogy a konfliktusmegelőzés területén az adományozói támogatásokat koordinálják.”,
- tekintettel az EU-ENSZ válságkezelésben történő együttműködéséről szóló, 2003. szeptember 24-i közös nyilatkozatra,

⁽¹⁾ Elfogadva 2006. június 22-én.

⁽²⁾ HL L 317, 2000.12.15., 3. o.

⁽³⁾ www.un.org/aboutun/charter/

⁽⁴⁾ www.un.org/ga/59/hl60_plenarymeeting.html

⁽⁵⁾ www.g8.gov.uk

⁽⁶⁾ HL L 345, 2003.12.31., 108. o.

- tekintettel a terrorizmusról szóló, 2002. november 28-i ouagadougou-i EU-Afrika nyilatkozatra,
- tekintettel a 2000. április 4-én tartott első Afrika-EU csúcstalálkozón kiadott kairói nyilatkozatra,
- tekintettel az Afrikai Unió és az afrikai regionális szervezetek nemzetközi partnereinek 2005. október 17–19. között Addisz-Abeában tartott ülésére,
- tekintettel a 2005. november 24-i 10., Edinburgh-i ülésén elfogadott, a cotonou-i partnerségi megállapodás végrehajtásában a nemzeti parlamentek szerepéről szóló állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel a 2004. november 25-i 8., hágai ülésén elfogadott, az AKCS országok és az EU közötti politikai párbeszédéről (a Cotonou-i Megállapodás 8. cikke) szóló állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel a 2004. február 19-i 7., addisz-abebai ülésén elfogadott, a konfliktusok megelőzéséről, valamint a tartós béke megteremtéséről szóló állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel a Bizottság Afrikáért jelentésére ⁽⁴⁾,
- tekintettel a Nagy Tavak régióban a békéről, biztonságról, demokráciáról és fejlődésről szóló dar-es-Salaam-i nyilatkozatra ⁽⁵⁾,
- tekintettel az Európai Bizottság Új Partnerség Afrika Fejlesztéséért (NEPAD) szóló közleményére és az Európai Parlament fenti közleményről szóló állásfoglalására ⁽⁶⁾,
- tekintettel az Európai Tanács által 2003. december 12-én elfogadott „Európai Biztonsági Stratégia: Biztonságos Európa egy jobb világban” című dokumentumra ⁽⁷⁾, az Európai Parlament fenti dokumentumról szóló állásfoglalására ⁽⁸⁾ és az Európai Tanács kapcsolódó következtetéseire,
- tekintettel az AKCS-országok állam- és kormányfői által a Santo Domingóban, Nadiban és Maputóban tartott csúcstalálkozón a békéről és biztonságról tett nyilatkozatokra,
- tekintettel az Európai Tanács által 2004. november 16-án elfogadott, az afrikai béke és biztonság támogatásáról szóló EBVP cselekvési tervre és az Európai Parlament fenti dokumentumról szóló állásfoglalására,
- tekintettel az ENSZ 2004. december 3-i, a taposóaknáktól mentes világról tartott nairobi csúcstalálkozóján elfogadott, 2005–2009-es nairobi cselekvési tervre és az Európai Parlament ad hoc küldöttségének a fenti csúcstalálkozóról készült jelentésére,
- tekintettel a Politikai Ügyek Bizottságának jelentésére (AKCS-EU 3850/06/végleges.),

A Cotonou-i Megállapodás mint kiindulópont

- A. hangsúlyozva, hogy a regionális együttműködésnek a közös gondokat kell megcéloznia a konfliktusok megelőzése és rendezése, az emberi jogok és a demokratizálódás, a fegyverzetellenőrzés, a szervezett bűnözés, a katasztrófákra való felkészülés és azok enyhítése területén, amint azt az AKCS-EU Partnerségi Megállapodás 30. cikke tartalmazza,
- B. hangsúlyozva, hogy az AKCS-EU partnerségi megállapodás 11. cikke szerint a felek aktív, átfogó és integrált politikát folytatnak a béketeremtés, valamint a konfliktusok megelőzése és megoldása terén, a tulajdonlás elve alapján, különös hangsúlyt helyezve a regionális kapacitások kiépítésére,
- C. mivel a felek az AKCS-EU partnerségi megállapodás 8. cikke (4) bekezdésének megfelelően rendszeres, átfogó, kiegyensúlyozott és mélyreható politikai párbeszédet folytatnak a fenti kérdésekre összpontosítva,

⁽¹⁾ HL C 136, 2006.6.9., 17. o.

⁽²⁾ HL C 80, 2005.4.1., 17. o.

⁽³⁾ HL C 120, 2004.4.30., 16. o.

⁽⁴⁾ <http://213.225.140.43/english/report/introduction.html>

⁽⁵⁾ www.grandlacs.net

⁽⁶⁾ HL C 92E, 2004.4.16., 315. o.

⁽⁷⁾ <http://ue.eu.int/uedocs/cmsUpload/78367.pdf>

⁽⁸⁾ HL C 33, 2006.2.9., 496. o.

A konfliktusok jellege

- D. hangsúlyozva, hogy a fenntartható fejlődéshez és a millenniumi fejlesztési célok eléréséhez alapvető fontosságú a béke és a biztonság, valamint a felelősségteljes kormányzás,
- E. mivel a konfliktusok regionális és világméretű dimenzióval rendelkeznek, sem okaikat, sem következményeiket nem határolják be a nemzeti határok, és azokat legmegfelelőbben regionális és globális megközelítésben lehet kezelni,
- F. hangsúlyozva, hogy a konfliktusok megelőzésére irányuló stratégiáknak a konfliktus kiváltó okainak megértésére és kezelésére, valamint az adott társadalom különböző részei közötti megosztottság áthidalásával a béke kultúrájának kiépítésére kell alapulniuk,
- G. mivel a bányászati termékeket és más természeti erőforrásokat – például a gyémántot, titánt, kobaltot, olajat, gázt és faanyagokat – a lázadó csoportok és nem választott kormányok illegális fegyvervásárlások finanszírozására használják, lehetővé téve a polgárháborúkat és hozzájárulva sokak halálához és a romboláshoz,
- H. mivel a konfliktus okai közé tartozhatnak a természeti katasztrófák hatásai is, a szántóföldek és legelők területének csökkenése, a víz szűkös volta és az elsivatagosodás, amelyek korlátozzák az emberek és állatok rendelkezésére álló területeket,

Az Egyesült Nemzetek globális keretrendszere

- I. mivel az ENSZ főtitkára 2005 júliusában felhívást intézett „a béke és biztonság világszintű kiépítésének közös víziójáért a globális és regionális intézmények komparatív előnyeire alapuló, egymással összekapcsoló kapacitásokkal”,
- J. mivel az ENSZ jelenleg az ENSZ Alapokmány VIII. fejezetében szereplő kritériumoknak ⁽¹⁾ megfelelő „regionális szerveződésekkel” való szorosabb együttműködésen alapuló globális biztonsági mechanizmus kiépítésének folyamatán tevékenykedik,
- K. mivel az ENSZ Biztonsági Tanácsa egyértelműen felhívott a regionális szervezetek hatáskörének erősítésére, különösen a konfliktusmegelőzés vonatkozásában,
- L. mivel az ENSZ-ben állandó bizottságot hoztak létre, amelyben minden regionális szervezet egy állandó képviselőt jelöl az ENSZ-hez,
- M. hangsúlyozva, hogy regionális együttműködési övezetek létrehozása – ami megszünteti a vámokat, illetve a korrupciót – szükséges a hosszú távú gazdasági növekedés és fejlődés megvalósításához, valamint tágabb értelemben a stabilitáshoz és a békéhez,

A regionális szervezetek szerepe a konfliktusok megelőzésében, kezelésében és rendezésében

- N. kiemelve, hogy a regionális szervezetek komparatív előnyökkel rendelkeznek első kézből szerzett tapasztalataik révén, mivel alaposan ismerik a helyi politikai, történelmi, kulturális, társadalmi, jogi, törzsi és vallási struktúrákat, minek következtében rendszerint nagyobb bizalomra és elismerésre számíthatnak a helyi lakosság és a konfliktusok résztvevői részéről, mint amit külső szereplők el tudnának érni,
- O. hangsúlyozva, hogy a regionális szervezetek az ENSZ alapvető fontosságú partnereivé váltak a nemzetközi béke és biztonság előmozdításában,
- P. mivel a regionális szervezetek fontos szerepet játszhatnak számos konfliktus mögöttes okainak kezelésében, és mivel az igazságszolgáltatás és bűncselekmények elkövetőinek elítélése és megbüntetése jelentős mértékben hozzájárulhat az igazság érvényesüléséhez, megerősítve a megbékélést és arra bátorítva az embereket, hogy aktív szerepet vállaljanak a társadalomban,

⁽¹⁾ „Állandó jellegű szervezetek, egy adott földrajzi területen belül több olyan ország csoportosulása, amelyeket közelségük, érdekközösségük vagy kulturális, nyelvi, történelmi szellemi kötődések közösen felelőssé tesznek az esetlegesen felmerülő viták békés rendezéséért.”

- Q. emlékeztetve arra, hogy hatékony konfliktuskezelőként megjelentek az AKCS-országokban működő regionális és szubregionális szervezetek, például az Afrikai Unió Dárfúrban, a nyugat-afrikai békefenntartó és intervencióerők, az ECOMOG, a SADC békefenntartó alakulat a Kongói Demokratikus Köztársaságban, az IGAD Szomáliában és Szudánban, a Regionális Segítségnyújtási Misszió a Salamon-szigeteken (RAMSI) és a CARICOM beavatkozása Haitin,
- R. mivel ezek a beavatkozások sokkal inkább improvizáción, mintsem a regionális szervezetek és más (nemzeti, helyi) kormányzati szereplők hosszú távú politikáján, elkötelezettségén és koordinációján alapulnak,
- S. mivel ugyanakkor a helyi szervezetek még mindig nem rendelkeznek az állandó szakértelem kritikus tömegével és a konfliktusok megelőzése, kezelése, rendezése, valamint a béke-teremtés és -fenntartás képességével; mivel emberi és intézményi kapacitásaik nem felelnek meg megnövekedett feladatkörük ellátásához,
- T. mivel az Európai Uniónak és az egyéb európai szervezeteknek ⁽¹⁾ egyenlő szintű partnerként kell tekinteniük az AKCS regionális szervezeteire ⁽²⁾,

A regionális szervezetek szerepe

1. felszólít a bizonytalanság gyökerének kezelése eszközeként használandó olyan fejlesztési politika kialakítására, ami nincs alárendelve a biztonságpolitikának;
2. felszólít arra, hogy a biztonság fogalmát ne túl szűken határozzák meg, hanem a természeti katasztrófákat, a természeti erőforrások hiányát, a földhasználatot és a környezet pusztítását is tekintik biztonsági kockázatnak, és ehhez igazítsák a konfliktusmegoldó stratégiákat;
3. sürgeti a regionális szervezeteket és tagországait, hogy alakítsanak ki konfliktusmegelőző stratégiákat, és ne csak egyszerűen csak a már kirobbant erőszakra reagáljanak;
4. felszólítja valamennyi érintettet, hogy az erőszakos helyzetek megelőzése érdekében a Cotonou-i Partnerségi Megállapodás szellemében a lehető leghamarabb kezdeményezzenek politikai párbeszédet;
5. felszólítja az AKCS-csoportot, hogy a párbeszéd, az együttműködés és a koordináció megkönnyítése érdekében alakítsa át az AKCS-titkárság és az AKCS regionális szervezeteinek vezetői közötti éves találkozókat egy intézményesített béke és biztonsági koordinációs fórummá;
6. felszólítja a fenti koordinációs fórumot, hogy javasoljon és fejlesszen ki az ENSZ új regionális és globális biztonsági rendszerében az AKCS részvételét megkönnyítő szervezeti struktúrákat, valamint működjön közre a béke és biztonság előmozdításában az AKCS-ben, regionális és szubregionális szinten;
7. célzott támogatást kér a nem állami szereplők, a regionális integrációs szervezetek képviselői és parlamenti képviselők képességfejlesztésére és képzésére annak érdekében, hogy részvételük növekedjen a konfliktusok megelőzésében és rendezésében, valamint a politikai párbeszédben;
8. felhívja a regionális szervezeteket a konfliktusmegelőzésben, és -rendezésben, valamint a konfliktus utáni helyreállítási folyamatokban való részvételre, valamint a nem állami szereplők abban való részvételének megkönnyítésére, továbbá annak feltételeinek megteremtésére, hogy a kitelepítettek és a menekültek megfelelő körülmények között térhessenek vissza;
9. sürgeti a regionális szervezeteket, hogy fordítsanak különös figyelmet a fegyveres konfliktusokban a legsérülékenyebb társadalmi csoportok, mint például a gyermekek, nők, idősek, fogyatékkal élők problémáira és a demobilizációs, leszerelési és reintegrációs (DDR) folyamatra, különösen az egykori gyermekkatonákra összpontosítva;

⁽¹⁾ Európa Tanács (ET), Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezet (EBESZ), Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD), Nyugat-Európai Unió (NYEU).

⁽²⁾ Az AKCS országokat magukba foglaló regionális szervezetek: Afrikai Unió (AU), Közép-afrikai Államok Gazdasági és Pénzügyi Közössége (CEMAC), Nyugat-afrikai Államok Gazdasági Közössége (ECOWAS), Nyugat-afrikai Gazdasági és Monetáris Unió (WAEMU), Dél-afrikai Fejlesztési Közösség (SADC), Dél-afrikai Vámunió (SACU), Kelet- és Dél-afrikai Közös Piac (COMESA), Kormányközi Fejlesztési Hatóság (IGAD), Kelet-afrikai Közösség (EAC), Közép-afrikai Országok Gazdasági Közössége (ECCAS/CEEAC), A Nagy Tavak Országainak Gazdasági Közössége (CEPGL), Karibi Államok Közössége (CARICOM), Az Afrikai, Karibi és Csendes-óceáni Államok Karibi Fóruma (CARIFORUM), A Csendes-óceáni Szigetek Fóruma (PIF), Indiai-óceáni Bizottság (COI).

10. hangsúlyozza annak szükségességét, hogy a nőket valamennyi konfliktusmegoldó és rehabilitációs intézkedésbe egyenrangú félként vonják be, mivel a mindennapok kihívásai főként őket terhelik;
11. felhívja a regionális szervezeteket részvételük fokozására a konfliktusok utáni helyreállításban – különösen egy hatékony ENSZ Béketeremtő Bizottság támogatása révén, hogy a háborúk ne kezdődjenek újra befejezésüket követően – továbbá a csődöt mondott államokban a helyreállítási erőfeszítésekben és az intézmények konszolidációjában, ezzel segítve a törekeny államok összeomlásának megelőzését;
12. ösztönzi az afrikai szakértői értékelési mechanizmus, mint a regionális békéhez és biztonságához való hozzájárulás hatékony formája támogatását az országos szintű „önértékelés” és az országok közötti tanulás révén; felhívást intéz arra vonatkozólag, hogy több afrikai AKCS-ország vegyen részt ebben; és felhívja továbbá az AKCS-csoportot a teljes AKCS-ra kiterjedő szakértői felülvizsgálati mechanizmus kifejlesztése lehetőségeinek vizsgálatára, különösen a konfliktusok megelőzése és rendezése terén;
13. felhívja a regionális szervezeteket, hogy hozzanak létre stratégiát az adományok koordinációjára a konfliktusmegelőzés területén;
14. hangsúlyozza, hogy a Cotonou-i Megállapodás 17. cikke (3) bekezdésének megfelelően a regionális vagy szubregionális találkozók szervezésének át kell lépnie a megvalósítás aktív fázisába; hangsúlyozza az ilyen regionális találkozók fontosságát a konfliktusok megelőzését és megoldását érintő kérdések meg tárgyalását illetően, és felhívja az AKCS szub régiók törvényhozó testületeit, hogy kezdeményezzék e regionális találkozók minél hamarabbi megszervezését;

A politikai párbeszéd szerepe a konfliktusmegelőzésben

15. sürgeti az AKCS-EU Közös Parlamenti Közgyűlés részvételét a politikai párbeszédben, aminek megelőző szerepe van és a konzultáció révén erősítheti a kölcsönös bizalmat, amint azt a Cotonou-i Megállapodás 96. és 97. cikke tartalmazza;
16. felhívja az AKCS-t és az EU tagállamait az AKCS-EU Közös Parlamenti Közgyűlés tájékoztatására minden új krízisről vagy (újból) fellépő konfliktusról a megoldás politikai párbeszéd útján való megtalálása érdekében; ösztönzi az AKCS Parlamenti Közgyűlést, a Pánafrikai Parlamentet és az AKCS más regionális illetve szubregionális parlamentjeit, valamint az Európai Parlamentet az információcserre támogatására a parlamentek szerepének erősítése céljából, felhívja továbbá a Bizottságot az ilyen információcseréhez szükséges források rendelkezésre bocsátására;

A nemzetközi közösség szerepe

17. felhívja a nemzetközi közösséget, hogy jelentősen növelje az Afrikai Unió és más regionális szervezetek kapacitásfejlesztésének támogatását, különösen a konfliktusok megelőzése, kezelése, rendezése, béketeremtés és -fenntartás terén, valamint az emberi, intézményi és logisztikai kapacitások tekintetében, beleértve a rendőrség, a bírósági tisztviselők, a katonai személyzet képzését és felszerelés biztosítását számukra;
18. felhívja a nemzetközi donorokat és a Bizottságot a regionális szervezetek kapacitásfejlesztésének támogatására, különösen stratégiai téren és a konfliktusok megelőzésére irányuló programok terén;
19. felhívja az AKCS Nagykövetek Bizottságának brüsszeli székhelyű szakértői csoportját konfliktusmegelőző és rendező stratégiák kezdeményezésére, sürgeti továbbá a szakértői csoportot az EU-val közös stratégiák felkutatására;
20. felhívja a már sikeresen létrehozott regionális korai előrejelzési és korai válaszmechanizmusok – mint például az ECOWAS korai előrejelző rendszer és az IGAD korai előrejelző és korai válaszmechanizmus (CEWARN) – erősítésének további támogatására;
21. felhívja az EU-t egy valamennyi AKCS államra kiterjedő békeeszköz megalkotásának támogatására és annak hatékony működése finanszírozásának biztosítására;

22. felhívja az AKCS-államokat és regionális szervezeteket, valamint az Európai Bizottságot a békére és biztonságra vonatkozó elemeknek – különösen a konfliktusmegelőzést és az emberi biztonságot ösztönző programoknak – a regionális és nemzeti stratégiai tanulmányokba és indikatív programokba történő beépítésére;
23. abban az esetben, ha az erőszakos konfliktusokat nem lehet elkerülni, elvárja, hogy a regionális és nemzetközi szervezetek, valamint regionális civil szervezetek tegyenek lépéseket az emberiség elleni bűncselekmények, köztük a nők és lányok elleni nemi erőszak és szexuális kizsákmányolás elkövetőinek békés megoldással való elítélése és megbüntetése érdekében a helyi békéltető folyamatok támogatásával, és ezáltal a jogállamiságba vetett bizalom helyreállításával; e szervezeteknek támogatniuk kell az emberi jogok tiszteletben tartását a közösségek (újra)felépítése során,
24. hasonlóképpen elvárja az olyan természeti erőforrásokkal történő felelősségteljes és átlátható bánásmódot mint az arany, a gyémánt és az olaj, valamint a visszaélések és az illegális kereskedelem elleni határozott fellépést a regionális és nemzetközi szervezetek, az Európai Bizottság és az AKP-EU-együttműködés intézményeinek támogatásával;
25. kéri, hogy az Európai Bizottság nyújtson finanszírozást az AKCS-államokban az állami kapcsolattartók – beleértve a parlamenti szereplőket – arra vonatkozó kutatási és képzési programjainak támogatására, hogy a média és a nyilvánossággal folytatott kommunikáció miként képes elősegíteni a békét és a konfliktusok megelőzését azok kiváltó okainak megcélzásával és a társadalom különböző részei közötti megosztottság áthidalásával;
26. felhívja az Európai Bizottságot a konfliktusok megelőzése és kezelése terén folyó kutatás és képzés finanszírozására, beleértve a béke és a biztonság támogatására szolgáló kommunikációs stratégiákat is;
27. felhívja az AKCS-EU Közös Parlamenti Közgyűlését, hogy megfigyelőként vegyen részt az ENSZ-szel folytatott magas szintű találkozókön;
28. felhív a parlamentek egymás közötti együttműködésre a béke és biztonság terén, az AKCS-EU Közös Parlamenti Közgyűlés, a Pánafrikai Parlament és az AKCS egyéb regionális és szubregionális parlamentjeinek bevonásával, a békével és biztonsággal kapcsolatos információk és legjobb gyakorlatok cseréjének előmozdítására, és felhívja a Bizottságot e tapasztalatcserék megkönnyítésére;
29. sürgeti az AKCS és az EU parlamenti szereplőit, hogy aktívan támogassák a konfliktusmegelőző stratégiákat és programokat, és tegyék lehetővé az együttműködést és politikai párbeszédet az AKCS és az EU regionális szervezetei, nemzeti kormányai, nem állami szereplői és az Egyesült Nemzetek között;
30. felszólítja az Afrikai Unió tagjait, hogy tegyenek meg minden lehetséges dolgot az Afrikai Unió és az ICC közti együttműködési megállapodás gyors aláírása érdekében, amelyről a két fél már megállapodott; felszólítja a nemzetközi közösséget és a regionális szervezeteket, hogy működjenek együtt az ICC-vel;
31. utasítja társelnökeit ezen állásfoglalás továbbítására az AKCS-EU Tanácsnak, az Európai Bizottságnak, az Európai Tanács elnökségének, az Afrikai Uniónak, a Pánafrikai Parlamentnek és az AKCS regionális szervezeteinek.

ÁLLÁSFOGLALÁS ⁽¹⁾

az AKCS-országok energiaproblémáiról

Az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűlés,

- amely 2006. június 19. és 22. között ült össze Bécsben (Ausztria),
- tekintettel a Cotonouban 2000. június 23-án aláírt, AKCS–EU partnerségi megállapodásra, és különösen annak 32. cikkére, amely elismeri az AKCS-országok természeti erőforrásai, különösen energiaforrásai optimális használatának szükségességét,

⁽¹⁾ Elfogadva 2006. június 22-én.

- tekintettel a cotonou-i partnerségi megállapodásra, amely kimondja, hogy „az együttműködésben a hangsúlyt különösen az energiaágazat programozására, olyan cselekvésekre, amelyek célja az energia racionális felhasználásának biztosítása és takarékosága, illetve az új és megújítható energiaforrások technikailag és gazdaságilag megfelelő ösztönzésére és energiapotenciáljának elismerésére kell fektetni. Az együttműködés emellett támogatja az olyan politikákat, amelyek célja az AKCS-országok önellátása, illetve hagyományos és nem hagyományos energiapotenciáljának fejlesztése”,
  - tekintettel a Johannesburgban 2002. augusztus 26. és szeptember 4. között tartott millenniumi világcsúcstalálkozón elfogadott nyilatkozatra, amely meghatározta öt kulcsterületen az elsődleges fontosságú cselekvéseket, az Egyesült Nemzetek Millenniumi Fejlesztési Céljai (MFC) megvalósulása céljából: víz és higiénia, energia, egészség, mezőgazdaság, biológiai sokféleség,
  - tekintettel az Európai Bizottság keretében létrejött Energiakeret-előkészítő Bizottságának rendszeresen összeállított jelentéseire, amelyek előírnyozzák egy energiakeret létrehozását,
  - tekintettel a Bizottság a Tanácshoz és az Európai Parlamenthez intézett 2004. október 26-i közleményére, az EU energiakezdeményezésének jövőbeli fejlődéséről és az AKCS-országok számára megvalósítandó energiakeret létesítésének módozatairól (COM(2004)711),
  - tekintettel a Bizottság a Tanácshoz és az Európai Parlamenthez intézett 2002. július 17-i közleményére a fejlődő országokkal folytatott energetikai együttműködésről (COM(2002)408), amely kéri az energia szerepének növelését a fejlődés elősegítésében, és emlékeztet arra a központi szerepre, amelyet három területen is betölt: társadalmi vonatkozásban (a szegénység elleni küzdelem), gazdasági vonatkozásban (az ellátás biztonsága) és környezetvédelmi vonatkozásban (a környezet védelme),
  - tekintettel az Európai Tanács 2003. március 18-i közleményére, amely új konszenzust állított fel abban a tekintetben, hogy az energiaszolgáltatásokhoz való hozzáférés elengedhetetlen a Millenniumi Fejlesztési Célok eléréséhez, illetve az ágazatközi megközelítés szükségességét illetően,
  - tekintettel a cotonou-i partnerségi megállapodás keretében, a Brazzaville-ben 2003. március 31. és április 3. között üléselő AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűlés által elfogadott, a magánszektor támogatásáról szóló állásfoglalásra,
  - tekintettel az első, Dakarban (Szenegál), 2005. szeptember 28. és október 1. között tartott AKCS–EU ágazati találkozón bemutatott számos, a vállalkozói partnerség és az energiaágazatba való beruházás előmozdítását érintő lehetőségre,
  - tekintettel az Afrikai Unió 2000. július 11-én, az Afrikai Egységszervezet (OUA) lomói (Togo) csúcstalálkozóján elfogadott Alapító Okiratára, amely úgy rendelkezik, hogy központi szerve, a Végrehajtó Bizottság, összehangolja az energia, az ipar és az ásványi erőforrások területét érintő politikákat, figyelembe véve ezen az ágazatok különös fontosságát Afrika fejlődése szempontjából,
  - tekintettel arra, hogy az Afrikai Egységszervezet 37. csúcstalálkozóján elfogadott keretdokumentum úgy rendelkezik, hogy az Új Gazdasági Partnerség Afrika Fejlődéséért (NEPAD) 10 célkitűzése közül a kilencedik „létrehozni és fejleszteni az infrastruktúrákat, beleértve az információs és kommunikációs technológiák (TIC), az energia, a szállítás, a víz és az egészséges ivóvíz területeit is”,
  - tekintettel arra, hogy a fent említett keretdokumentum pontosan meghatározza, hogy „az energia a fejlődés szerves és lényeges része, egyes országok azonban nem rendelkeznek kiaknázható energiával”,
  - tekintettel arra, hogy az energia egyike az elsőrendű fontosságú ágazati politikáknak, amelynek figyelemmel kísérését a Csendes-óceáni Fórum – alapító okirat nélkül 1971. augusztus 5-én létrejött regionális szervezet – biztosítja,
  - tekintettel a Gazdaságfejlesztési, Pénzügyi és Kereskedelmi Bizottság jelentésére (ACP-EU 3765/06/fin.),
- A. ismét megerősítve az AKCS–EU partnerségi megállapodás 1. cikkében szereplő központi célkitűzését: „... a szegénység csökkentése, végső fokon felszámolása, összhangban a fenntartható fejlődés célkitűzéseivel és az AKCS-országok világgazdaságba való folyamatos integrációjával”,
- B. figyelembe véve azt a döntő szerepet, amelyet az energia játszik a szegénység felszámolása és a növekedés afrikai, karibi, és csendes-óceáni térség országaira való kiterjesztése terén, illetve a társadalom egésze jólétének növekedéséhez való hozzájárulását; mivel a Millenniumi Fejlesztési Célokat csak a lakosság energiaellátásának javítása révén lehet elérni, különösen Afrika szubszaharai térségében,
- C. mivel Afrika szubszaharai térségében több mint 530 millió ember, a városi lakosság 48 %-a és a vidéki lakosság 92 %-a nem fér hozzá az áramellátáshoz,

- D. mivel a Nemzetközi Energiaügynökség becslése szerint a Millenniumi Fejlesztési Célok elérése érdekében további 500 millió embernek kell biztosítani az áramellátáshoz való hozzáférést, és további 700 millió embernek kellene valamilyen modern, főzésre és fűtésre szolgáló energiát biztosítani; ennek becsült költsége több mint 150 milliárd euró,
- E. mivel számos szegény háztartás energiaszükségeit tűzifa vagy faszén vásárlásával biztosítja, amelyet gyakran kis mennyiségben és más energiaforrásokhoz képest rendkívül magas energia-egységáron vásárol, viszonylag több pénzt költve energiára, mint azok a gazdagabb háztartások, amelyek hozzáférnek valamilyen modernebb energiaellátáshoz,
- F. emlékeztetve arra, hogy az energia képezi minden gazdasági növekedés alapját az AKCS-országokban,
- G. figyelembe véve azt a multifunkcionális szerepet, amelyet az energia játszik az AKCS-államokban, a köz- és magánszektor részére nyújtott termikus energiától az élelmiszer- és egészségügyi biztonságig, és a mezőgazdasági termékekből és melléktermékekből előállított környezetbarát és megújuló zöld energia együttes termeléséig,
- H. tudatában az Európai Uniónak az AKCS-államok mind az érintett lakosság, mind pedig az európai ipar hasznát szolgáló energiatermelő berendezésekkel való ellátásához és hozzáférhetőségük biztosításához fűződő érdekeinek és kötelezettségvállalásainak,
- I. figyelembe véve, hogy a kőolaj és földgáz világpiaci árának jelenlegi alakulása miatt az energiaellátás költségei elviselhetetlen nyomást gyakorolnak a fosszilis energiával nem rendelkező AKCS-államok fizetési mérlegére, ami növeli eladósodottságukat, és szükségszerűen a megújuló típusba tartozó energiaforrások előirányzásához vezet,
- J. emlékeztetve arra, hogy az olajkitermelésből és bányászatból származó jövedelmek elsikkasztásával kapcsolatos korrupció aláásta a kormányzatokat és növelte a szegénységet számos erőforrásban gazdag országban, és esetenként erőszakos konfliktusokhoz és komoly emberi szenvedéshez vezetett,
- K. megjegyezve, hogy a korrupciót a jövedelmek a kitermelő ágazatoktól az államig vezető útjának és kezelésének követhetlensége teszi lehetővé,
- L. megjegyezve, hogy számos kormány, nemzetközi pénzügyi szervezet, civil csoport, bányavállalat és részvényesek jóváhagyták a kitermelő ágazatok átláthatósági kezdeményezését (EITI), amelynek célja a jövedelmek átláthatóságának növelése,
- M. igyekező elkerülni, hogy a tűzifa szabályozatlan gyűjtése az erdők erőforrásainak kimerüléséhez vezessen; emlékeztet, hogy a fákat rendszeresen újra kell telepíteni annak érdekében, hogy a tűzifa felhasználása fenntartható legyen,
- N. emlékeztetve az Európai Unió és az AKCS-államok által a cotonou-i megállapodás keretében vállalt kötelezettségek tiszteletben tartása biztosításának szükségességére is, amelynek 36. cikke (4) bekezdése előírja a nyersanyagokra vonatkozó jegyzőkönyvek felülvizsgálatát, az AKCS-államok számára ebből származó előnyök fenntartása céljából,
- O. figyelembe véve, hogy az Európai Unió, az AKCS-államok, a nemzetközi intézmények és a magánszektor szereplői közötti partnerségnek lehetővé kell tennie az AKCS-államok bőséges, környezetkímélő és méltányos árú energiaellátását lehetővé tevő megoldások kifejlesztését; felhívva a figyelmet arra, hogy az AKCS-országok számára biztosítani kell, hogy hasznot húzzanak az energiahatékonyságra és a felhasználható energiaforrásokra irányuló kutatások eredményeiből és a jelenlegi technológiák transzferéből,
- P. figyelembe véve, hogy az AKCS-államok energiaágazatainak támogatására szolgáló intézkedések összefüggésében a vitáknak a termelési tényezők költségeihez kapcsolódó mechanizmusok gyors eltörlésére kell irányulniuk, miközben azonosítják azokat az érzékeny termékeket, amelyek esetében speciális záradékokat kell kidolgozni,
- Q. emlékeztetve az Európai Unió és az AKCS-államok kötelezettségvállalására, amely szerint olyan új kereskedelmi megállapodásokat kötnek, amelyek rendelkezései alapján egyik AKCS-állam sem kerülhet a jelenleginél kedvezőtlenebb helyzetbe,
- R. rámutatva a központosított energiapolitikát nem folytató AKCS-régiók közötti egyenlőtlenségekre,

- S. mivel a legtöbb AKCS-ország energiaszolgáltatói alulfinanszírozott állami vállalatok, amelyek nem képesek a helyi lakosság jóléte kapcsán jelentkező növekvő energiaigények által megkívánt beruházási szint biztosítására,
- T. mivel az UNEP Globális Energiahálózat a Fenntartható Fejlődésért (GNESD) kezdeményezése megállapította, hogy a piaci reformok bevezetése a fejlődő országok energiaágazatában nem volt hatással vagy éppen negatív hatással volt a szegényekre,
- U. tekintettel arra, hogy bizonyos AKCS-államokban és -régiókban gyakorlatilag nincsenek vízi energiaforrások, illetve kőolaj- és földgázforrások, amely hiányosságok szinte teljesen függővé teszik őket az energiaimporttól, kivéve, ha maximalizálják a létező megújuló energiaforrásaik (nap- és szélenergia) kihasználását, ami azonban csupán mérsékelheti, de meg nem szünteti a függőséget,
- V. figyelembe véve, hogy a kőolaj és a földgáz árának ingadozása rövid távon gátolja a hőtermelésen alapuló elektromos áramtermelés lehetőségeinek kibővítésére irányuló fejlesztési programok kidolgozását,
- W. megállapítva, hogy bizonyos AKCS-régiókban léteznek olyan energetikai fejlesztési programok, amelyek elsősorban a befektetések több régiót érintő koncentrációján és az elosztási hálózatok kölcsönös összekötésén alapulnak,
- X. figyelembe véve, hogy ezeknek az ingadozásoknak a hatása csökkenthető olyan eljárásokkal, melyek során a nyersanyagokat exportálás előtt helyben feldolgozzák,
- Y. figyelembe véve, hogy az ipar és kereskedelem megfelelő fejlődése érdekében a magánszektorot segítő intézkedéseket és struktúrákat kell létrehozni a feldolgozási, forgalomba hozatali, elosztási és szállítási tevékenységek (TCDT) támogatása érdekében,
- Z. hangsúlyozva, hogy világosabb és tömörebb információkkal kell rendelkezni az AKCS-országok energiaforrásait, valamint a kutatás, kitermelés és elosztás terén az ágazatban adódó beruházási lehetőségeket illetően,
- AA. hangsúlyozva az AKCS-országok energiapiacait és általában a világ energiapiacain történő változásokat érintő megfelelő és naprakész információkhoz való hozzáférés fontosságát is,
- AB. emlékeztetve, hogy sürgető szükség van nem szennyező energiaforrások biztosítására, ami hatalmas kihívást jelent az AKCS országok városi zónáinak fenntartható fejlődése szempontjából a XXI. században,
- AC. hangsúlyozva az AKCS-országok lakossága olcsó energiával való ellátásának különös fontosságát, mivel az lehetővé teszi a helyi gazdasági tevékenységek fejlődését és hozzájárul az elszigetelődés elleni küzdelemhez, ugyanakkor a lakosság életfeltételeit is javítja,
- AD. üdvözölve az AKCS-államok azon szándékát, hogy cselekvési tervet készítenek ágazati keretterv kidolgozására az energia terén,
- AE. ismét megerősítve a dolgozók és családjaik jólétének és biztonságának fontosságát, valamint annak szükségességét, hogy megőrizzék azt a környezetet, ahol mezőgazdasági és bányászati tevékenység folyik,
1. ismét megerősíti, hogy az energia a kulcsszerepet játszik a növekedés és a fejlődés gyorsításában, különösen a gazdasági termelés területén;
  2. ismét megerősíti, hogy erőfeszítéseket szándékozik tenni a versenyképes árakon és az AKCS-államok valamennyi gazdasági szereplője számára előnyös módon történő energiatermelés elősegítése érdekében, ami a szegénység csökkentésének és ezen országok világgazdaságba való, gazdasági termelésük növelésével történő folyamatos integrációjának eszköze;
  3. hangsúlyozza, hogy az AKCS-országok energiatermelő vállalatai számára fontos a kedvező feltételű pénzügyi forrásokhoz való hozzáférés, nemzetközi pénzügyi szervezeteken, fejlesztési bankokon és az Európai Befektetési Bankon keresztül, és különösen 9. és 10. Európai Fejlesztési Alap kamattámogatásain keresztül, annak érdekében, hogy lehetőségük legyen a termelési kapacitásaik remélt növeléséhez és elosztási képességeik fokozásához szükséges jelentős beruházások megvalósítására;

4. megjegyzi, hogy a távoli és ritkán lakott területeken sok esetben költséghatékonyabbak a decentralizált, nem hálózatos megoldások, mint a hálózatok bővítése; megjegyzi, hogy a nem hálózatos megoldások közé tartozik a napenergia, a fotovoltikus rendszerek, a földgáz, a helyi bioüzemanyag, és ki lehet használni a purgódíó (jathropa), az elefántfű, a pálmaolaj, a földimogyoró, más biodízel-terméyek és a bioetanol termelését is;
5. kéri az Európai Uniót, hogy támogassa e nem hálózatos megoldások finanszírozását az AKCS-országokban, beleértve a helyi kisvállalkozások által létesített vidéki energiaszolgáltatók támogatását is, amelyek a vidéki területeken élő fogyasztók igényeihez alkalmazkodó szolgáltatást tudnak nyújtani;
6. kéri az Európai Uniót és az AKCS-országok kormányait, hogy hatékonyan kezeljék az energiakeresletet, és diverzifikálják energiaellátásukat a fosszilis és nem fosszilis energia között, különös tekintettel a megújuló energiaforrásokra;
7. kéri az AKCS-országok és az EU kormányait, hogy fektessenek be energiahatékony és energiatakarékos rendszerekbe az energiakereslet világszerte tapasztalható növekedésének kezelése érdekében;
8. kéri az EU és az AKCS-országok energiatermelő vállalkozásait, hogy alakítsanak ki stratégiai partnerségeket a megújuló energiaforrások fejlesztése érdekében a rendkívül távoli vidéki települések megsegítésére; kéri az AKCS-országokban tevékenykedő nyugati, és főleg az európai energetikai vállalkozásokat, valamint az érintett országok kormányait, hogy tegyenek meg mindent a jó kormányzás elveinek való megfelelés érdekében, és hogy ajánlják fel az AKCS-országoknak a saját kutatási eredményeik alapján kifejlesztett technológiákat;
9. kéri az EU-t, hogy támogassa az AKCS-országokat hosszú távú energiapolitikai terveik kidolgozásában és megvalósításában, amely az AKCS-országokban részét képezi a Millenniumi Fejlesztési Célok 2015-re történő elérését szolgáló tágabb stratégiának;
10. kéri az EU-t és az AKCS-országokat, hogy dolgozzanak együtt olyan energiapolitikák kialakításán, amelyek támogatják a szegényeket, környezetbarátok és mindenki számára biztosítják a fenntartható gazdasági fejlődést;
11. hangsúlyozza a fenntartható energia kínálatának fejlesztését szolgáló nemzeti és/vagy regionális stratégiák kialakításának vagy megerősítésének sürgősségét, az AKCS-államok kőolajtól való túlzott függőségének, illetve államháztartásuk ebből fakadó sebezhetőségének csökkentése céljából;
12. kéri az AKCS-országokat, hogy fordítsanak nagyobb figyelmet az energiára nemzeti fejlesztési stratégiájukban, és ne csak a nagy infrastrukturális projektekre összpontosítsanak, hanem foglalkozzanak az energiához való hozzáférés alapvető fontosságú kérdésével is, különösen a szegények esetében;
13. megjegyzi, hogy az energiaágazat piaci reformjai során foglalkozni kell a szegények támogatásával az áramellátás finanszírozása kapcsán és az energiamegtakarítást lehetővé tevő beruházások terén;
14. felhívja az Európai Uniót, hogy ossza meg az AKCS-államokkal az energiahatékonyság terén szerzett tapasztalatait, és biztosítsa, hogy az energiatermelő vállalkozások hozzáférjenek a technológiához szakértői csereprogramok, a megfelelő beruházásokhoz szükséges tőkéhez való hozzáférés megkönnyítése és a megfelelő jogi és pénzügyi keret kialakításának támogatása révén;
15. megjegyzi, hogy a megújuló energia – a nap-, a szél-, a víz- és a biomassza-energia – fejlesztése, az AKCS-országok különleges igényeihez való alakítása és – különösen a vidéki területeken – továbbítása rendkívül fontos az életkörülmények javítása és a Millenniumi Fejlesztési Célok elérése szempontjából;
16. felhívja a Bizottságot, hogy az AKCS-országok és az EU kutatóintézeteinek bevonásával, az AKCS–EU kutatási és fejlesztési kezdeményezés keretében kezdeményezzen és valósítson meg egy AKCS–EU megújulóenergia-fejlesztési programot;
17. hangsúlyozza annak szükségességét, hogy az AKCS-országok nevezzenek ki nemzeti energiaügyi koordinátorokat, és hogy a nemzetközi intézmények, mint az AU vagy a Caricom végezzenek koordinációs tevékenységet, akár regionális szinten is;

18. felhívja az AKCS-országokat és az Európai Uniót, hogy sürgessék az energiakeret létrehozását, ahogy az az Európai Tanácsnak a Bizottsághoz és az Európai Parlamenthez intézett, az EU energiakezdeményezésének jövőbeli fejlődéséről és az AKCS-országok számára megvalósítandó energiakeret létesítésének a módozatairól szóló, 2004. október 24-i közleményéből következik;
19. ismét megerősíti annak szükségességét, hogy az Európai Bizottság folytassa a megkezdett erőfeszítéseket a jelenleg meghatározás alatt álló energiakeret megteremtése érdekében, keresve azokat a megoldásokat, amelyek biztosítják az AKCS-államok energiaellátását, a cotonou-i megállapodás szellemének megfelelően;
20. felhívja a Bizottságot, az EU Tanácsát és az AKCS-országokat, hogy biztosítsanak forrásokat a kiüresedett AKCS–EU energiakeret feltöltésére a 9. Európai Fejlesztési Alap vagy az AKCS-n belüli együttműködésre szánt előirányzatból a 10. Európai Fejlesztési Alap keretében;
21. kéri az AKCS-államokat és az Európai Uniót, hogy működjenek együtt a civil társadalom elismert szervezeteivel és a magánszektor szervezeteivel, hogy előmozdítsák az AKCS regionális energiahálózatok kialakítására irányuló kezdeményezéseket;
22. felhív az energiakeret létrehozására, hogy az a cotonou-i megállapodás keretében megfelelő időben hozzájáruljon a szűkös energiaforrások hátrányos hatásainak orvoslásához és az AKCS-országok által kezdeményezett társadalmi-gazdasági politikák és reformok megőrzéséhez;
23. felkéri az Európai Uniót és az AKCS-országokat, hogy biztosítsák, hogy a joghatóságuk alá tartozó bányavállalatok maradéktalanul tegyenek eleget befizetési kötelezettségeiknek minden olyan ország kormánya részére, ahol tevékenységet folytatnak, és hogy tüntessék fel e befizetéseket éves pénzügyi jelentéseikben;
24. felhívja az Európai Uniót és az AKCS-országokat, hogy támogassák a kitermelő ágazatok átláthatósági kezdeményezését (EITI), és az EU-t, hogy az erőforrásban gazdag országokban tegye a javasolt közös energiastratégia fontos elemévé a pénzügyi átláthatóság előmozdítását;
25. megjegyzi, hogy a kísérleti EITI-projektben részt vevő országokban az állami bevételek nagyobb átláthatóságáért küzdő civil aktivistákat nemrégiben megfélemlítették, és felhívja az Európai Uniót és az AKCS-országokat, hogy támogassák az EITI alkalmazását az erőforrásban gazdag országokban, és tegyenek meg mindent annak érdekében, hogy az érintett országokban a civil csoportok aktívan és korlátozásoktól mentesen vehessenek részt az EITI-ben;
26. ösztönzi az információs rendszerek felállítását és megfelelő használatát egy AKCS energetikai adatbázis formájában;
27. határozottan kéri az AKCS Titkárságot és az Európai Bizottságot, hogy erősítsék meg a magánszektor támogatására szolgáló meglévő eszközöket és alakítsanak ki újakat annak érdekében, hogy megerősödjön a magánszektor versenyképessége az AKCS-országokban, különösen az energia termelése, elosztása és a lehetséges energiaforrások azonosítása területén;
28. megbízza társelnökeit, hogy továbbítsák ezt az állásfoglalást az AKCS–EU Tanácsnak és az Európai Bizottságnak.

ÁLLÁSFOGLALÁS ⁽¹⁾

a halászatról és annak társadalmi és környezeti aspektusairól a fejlődő országokban

Az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűlés,

- 2006. június 19. és 22. közötti, Bécsben (Ausztriában) tartott ülésén,
- tekintettel a Cotonou-i megállapodás III. és V. mellékletére, a XXXVII. és XL. számú közös nyilatkozatokra, valamint a megállapodás V. mellékletének 1. jegyzőkönyvéhez fűzött AKCS-nyilatkozatra,

⁽¹⁾ Elfogadva 2006. június 22-én.

- tekintettel a 2005. március 12-én Rómában (Olaszország) elfogadott, az illegális, bejelentetlen és szabályozás nélküli halászatról szóló nyilatkozatra,
  - tekintettel a 2003. április 3-án Brazzaville-ben (Kongói Köztársaság) elfogadott, a tonhal halászatáról szóló állásfoglalására ⁽¹⁾
  - tekintettel az Európai Parlament 2003. október 9-i, a harmadik országokkal kötött halászati partnerségi megállapodások integrált keretéről szóló bizottsági közleményről szóló állásfoglalására (2003/2034(INI)) ⁽²⁾
  - tekintettel a 2000. október 12-én Brüsszelben (Belgium) elfogadott, a kisipari jellegű halászatról szóló állásfoglalására ⁽³⁾,
  - tekintettel az 1999. április 1-jén Strasbourgban (Franciaország) elfogadott, az európai halászati ágazat strukturális támogatásának az AKCS-országok halászati ágazatának fenntartható fejlődésére gyakorolt hatásáról szóló állásfoglalására ⁽⁴⁾,
  - tekintettel az 1998. szeptember 24-én Brüsszelben (Belgium) elfogadott, a halászati ágazatban ápolit AKCS-EU kereskedelmi kapcsolatokról és az Európai Unióba exportált halászati termékekre vonatkozó egészségügyi előírásokról szóló állásfoglalására ⁽⁵⁾,
  - tekintettel az 1999. március 11-én Rómában (Olaszország) elfogadott, a felelősségteljes halászatra vonatkozó magatartási kódex végrehajtásáról szóló nyilatkozatra,
  - tekintettel az 1997. október 29-én Loméban (Togo) elfogadott, az AKCS-EU közötti, 2000 utáni halászati együttműködésről szóló állásfoglalására ⁽⁶⁾,
  - tekintettel a halászat kezelésére a gazdasági partnerségi megállapodásokról szóló, jelenleg zajló tárgyalásokon,
  - tekintettel a szociális a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság, valamint a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság halászatról és annak társadalmi és környezeti aspektusairól a fejlődő országokban (ACP EU/3847/06/fin.),
- A. mivel a 79 AKCS-országból mintegy 50 fekszik tengerparton, és közülük több mint 60 exportál halat a regionális és nemzetközi piacokra,
- B. mivel a globális halállomány 75 %-át a fenntartható mennyiségben vagy annál nagyobb mértékben halásszák, és mivel az ökoszisztéma számos területen súlyosan kimerült, amely jelenség gyengíti a fenntartható fejlődés érdekében tett erőfeszítéseket,
- C. mivel az EU fejlesztési együttműködési politikájának és a közös halászati politikának összhangban kell lennie egymással, ki kell egészítenie egymást, és koordináltan kell őket kidolgozni,
- D. mivel az EU és bizonyos AKCS-országok elkötelezték magukat az iránt, hogy johannesburgi csúcson elfogadottaknak megfelelően világszerte biztosítsák a halászat fenntartható jellegét, valamint hogy fenntartsák és helyreállítsák az állományok szintjét a legmagasabb fenntartható hozam elérése érdekében; mivel a túlhalászott állományok tekintetében e célokat sürgősen, de legkésőbb 2015-ig el kell érni,
- E. mivel az EU szintén elkötelezte magát a közös halászati politika általános célkitűzése, a halászattal és a tengeri erőforrásokkal való gazdasági, társadalmi és környezetvédelmi tekintetben egyaránt fenntartható gazdálkodás biztosítása mellett, különösen a harmadik országokkal kötött halászati partnerségi megállapodások összefüggésében; mivel a közös halászati politika jogos célkitűzése az Unió jelenléteinek fenntartása a távoli halászterületeken és az Unió halászati érdekeinek védelme,
- F. mivel az EU és bizonyos AKCS-országok elfogadták a FAO felelősségteljes halászatra vonatkozó magatartási kódexét, és betartják az ENSZ tengerjogi egyezményében, valamint a kizárólagos gazdasági övezeteken túlnyúló halállományokról és a hosszú távon vándorló halállományokról kötött megállapodások rendelkezéseit,

⁽¹⁾ HL C 231., 2003.9.26.

⁽²⁾ P5_TA(2003)0431

⁽³⁾ HL C 64., 2001.2.28.

⁽⁴⁾ HL C 271., 1999.9.24.

⁽⁵⁾ HL C 79., 1999.3.22.

⁽⁶⁾ HL C 96., 1998.3.30.

- G. mivel a halászati ágazat és a helyi közösségek tevékenységei hozzájárulhatnak a fejlődő országok élelmszerbiztonságának biztosításához és a foglalkoztatás növeléséhez – beleértve a nőknek a feldolgozásban és a kereskedelemben játszott fontos szerepét –, ez az ágazat fontos tényező a fenntartható fejlődés és a szegénység csökkentése szempontjából a fejlődő országokban,
- H. mivel az EU által a harmadik országokból származó dobozos tonhalkészítményekre a délkelet-ázsiai országok által képviselt fokozott versenyhelyzet következtében kivetett védővámok jelenlegi szintjének drasztikus csökkentése egyenlőtlenségeket okozhat az európai tonhalpiacon, valamint alááshatja az AKCS-országokra vonatkozó kedvezőbb elbánást, és mivel ez jelentős károkat okozna az említett országok trópusi tonhalágazatára és veszélyeztetné a tonhalágazatnak köszönhető gazdasági és társadalmi fejlődést,
- I. mivel, noha az egyes AKCS-országok jogosultak bizonyos politikák által vezérelt intézkedések és megoldások alkalmazására, a regionális integrációt fejlesztési célként kell kitűzni, különösen a regionális halászati politika kidolgozása, valamint az illegális halászat megelőzését szolgáló hatékony regionális megfigyelési, ellenőrzési és felügyeleti mechanizmusok végrehajtása és érvényesítése tekintetében,
- J. mivel a halászati erőforrások túlzott kizsákmányolása nagyrészt abból ered, hogy a nemzeti halászati politikák gyengék, vagy nem is léteznek,
- K. mivel az illegális, bejelentetlen és szabályozás nélküli halászat káros és világméretű következményekkel jár a halászat fenntarthatósága (a nagyipari, nyílt tengeren zajló halásztól a kisipari kézi halászatig terjedően), az élő tengeri erőforrásoknak és a tengeri élővilág sokféleségének egészében történő megőrzése, valamint a fejlődő országok gazdasági és a fenntartható halgazdálkodás érdekében tett erőfeszítéseik szempontjából,
- L. mivel a vegyesvállalatok és a vállalatok közötti ideiglenes partnerségek fontos szerepet játszhatnak a piacok ellátásában és a Közösség, valamint a harmadik országok halászati ágazata közötti együttműködés kialakításában,
- M. mivel az AKCS-országoknak meg kell akadályozniuk az olcsó lobogók válogatás nélküli használatát a hajókon, beleértve azokat a hajókat, amelyek az aláírt megállapodások következtében elveszítették halászati jogaikat,
- N. mivel a regionális halászati szervezetekből válhat a felelősségteljes halgazdálkodás, és a nemkívánatos jelenségek – például a kalózhalászat és az olcsó lobogók használata – elleni küzdelem leghatékonyabb eszköze; mivel a regionális halászati szervek felállítását bátorítani kell és azokat az egyes kormányoknak széles jogkörrel kell felruházniuk,
- O. mivel a helyi hajók felszerelése javításának az EU-nak az AKCS-országokkal és más fejlődő országokkal kötött összes partnerségi megállapodásban célzott intézkedésként kell szerepelnie,
- P. mivel a kizárólagos gazdasági övezetek potenciáljáról készült tanulmányok készítése, a kutatás és a megbízható tudományos adatok használata létfontosságú a halászat és más tengeri erőforrások fenntartható jellegének biztosítása szempontjából; mivel az AKCS-országok vizeiről rendelkezésre álló összes adatot el kell küldeni az említett országoknak, és nyilvánosságra kell hozni azokat,
- Q. mivel az erőforrások tudományos eszközökkel történő felbecslését a halászathoz való hozzáférés feltételévé kell tenni, az erőforrások éves értékelését pedig a halászati engedélyek kibocsátása feltételéül kell szabni,
- R. mivel az EU-val halászati megállapodást kötött AKCS-országok vizeinek műholdas megfigyelését tovább kell fejleszteni, az összes európai hajót kötelezően hajómegfigyelési rendszerrel kell felszerelni, és az érintett AKCS-országok hatóságait azonnal tájékoztatni kell többek között az AKCS-országok vizein tartózkodó halászhajók helyzetéről és fogásáról,
- S. mivel a halászokat és más, a halásztól függő embereket érintő társadalmi és kulturális tényezők különösen összetettek, ugyanis egy, a halászatra és más tengeri erőforrások kiaknázására összpontosító rendszert kapcsolnak össze egy másik, sokkal nagyobb rendszerrel, és ez meghatározza az emberek egymással való érintkezésének módjait; mivel a halászat fejlesztésének és irányításának múltbéli kudarcait azon személyek kudarcának tulajdonítják, akik az ágazatban érintettek életében fellelhető szerteágazó társadalmi és kulturális tényezők, valamint a halászatra gyakorolt hatásaik megértéséért felelősek,

- T. mivel a halászok és a halászatból élő egyéb személyek nagy részének megterhelő életstílusa, valamint a vízzel terjedő betegségeknek, a maláriának, a rossz egészségügyi körülményeknek és az elégtelen táplálkozásnak való kiszolgáltatottságuk következtében növekszik a halászzal foglalkozó közösségek HIV-fertőzésre való fogékonyága, és további megterhelést jelent a háztartások számára, hogy meg kell küzdeniük AIDS-szel kapcsolatos megbetegedések által érintett személyek ápolásának feladatával,
- U. mivel a halászok társadalmi és jogi státuszának meghatározásának prioritást kell adni a nemzeti halászati politikákban,
- V. mivel a fenntartható halászzal kapcsolatos oktatást, képzést és tájékoztatást be kell építeni az összes régió összes országá által kidolgozott nemzeti politikákba,
- W. mivel a halászat jelentős közvetlen és közvetett hatással bír a tengeri környezetre,
- X. mivel az AKCS-országoknak javasolt védett területek és tengeri parkok kialakítását az EU-nak kell finanszíroznia, és azokat közös megfigyelés és felügyelet alá kell helyezni,
- Y. mivel a környezettel kapcsolatos egyéni és közösségi viselkedés megváltoztatását célzó ösztönzők használata egyre inkább elfogadottá válik, és olyan eszközök jelentenek, amelyek segíthetnek a környezetvédelmi hatások enyhítésében,
- Z. mivel a belvízi halászat kiemelkedően fontos szerepet játszhat a vidékfejlesztésben; mivel – például az ártereken – sok ember foglalkozik alkalmi halászzal (köztük nők és gyermekek is), ami jelentős mértékben hozzájárul ahhoz, hogy a háztartások értékes állati proteinhez jussanak,
- AA. mivel a két vagy több ország területén fekvő belső vizeken zajló halászatra vonatkozó politikákat és intézkedéseket közösen kell kidolgozni; mivel az EU technikai segítséget nyújthat az érintett országoknak az említett intézkedések meghozatalában,
- AB. mivel az akvakultúra az elmúlt évtizedek során folyamatos fejlődésen ment keresztül, és mivel földrajzi bővülés várható a tenyésztett fajok és az alkalmazott technológiák tekintetében,
- AC. mivel az EU a fejlődő országokkal partnerségi projekteket indíthat az akvakultúra terén, amelyek célja a negatív környezeti hatások minimalizálása,
- AD. mivel az akvakultúra a lakosság élelmiszerének további forrásaként hozzájárul a szegénység csökkentéséhez,
- AE. mivel az EU vállalati szinten segítséget nyújthat a fejlődő országok számára a halak, a halakból készült termékek és melléktermékek egészségügyi feltételeinek javításában,
- AF. mivel az áruk eredetével kapcsolatos jelenlegi szigorú szabályok nem teszik lehetővé az érintett AKCS-országok számára, hogy a cottonou-i preferenciális kereskedelmi rendszer keretében teljes mértékben kihasználják az EU-ba irányuló exportra történő feldolgozás nyújtotta lehetőségeket,

Alapelvek és kihívások

1. megismétli, hogy az AKCS–EU fejlesztési együttműködési politikának a halászat területén: elő kell mozdítania az AKCS-országok kapacitását a halászati erőforrások fenntartható fejlesztésére és a helyi hozzáadott érték növelésére; segítenie kell a halászat megfigyelését, ellenőrzését és felügyeletét; elő kell mozdítania a folyamatos politikai párbeszédet az összes érintett szereplő között, beleértve a kisipari halászokat és a civil társadalmat is, és tisztességes árat kell biztosítania a külföldi flották számára a kizárólagos gazdasági övezetekhez való hozzáférési jogok megszerzésére, és el kell ismernie az AKCS-országok és az EU halászati ágazatai érdekeinek védelmére irányuló igényt;
2. úgy véli, hogy az EU és az AKCS-országok halászati érdekeinek védelmét össze kell hangolni a halászati erőforrásokkal való, gazdasági, társadalmi és környezetvédelmi szempontból is fenntartható gazdálkodással, valamint a halászzal függő partmenti közösségek megélhetésével;

3. nyomatékosan kijelenti, hogy az EU halászajói csak akkor tevékenykedhetnek az AKCS-országok kizárólagos gazdasági övezeteiben, ha megfelelnek az érintett AKCS-ország fenntartható halászatra vonatkozó és környezetvédelmi igényeinek, és rendelkeznek hajómegfigyelési rendszerrel;
4. felhívást intéz arra vonatkozólag, hogy az AKCS-országok számára iktassanak be kimaradási záradékokat arra az esetre, ha bármikor úgy vélik, hogy a halászati megállapodások káros hatással vannak társadalmi, politikai, környezetvédelmi vagy gazdasági érdekeikre;
5. felhívást intéz nemzeti tengeri és a belvízi halászati politikák elfogadására az összes országban; felhív továbbá e politikák regionális integrációjára;
6. üdvözlöi az EU által finanszírozott, a dél-afrikai országok által indított, a halászat hajók és műholdas rendszerek segítségével történő közös felügyeletére irányuló regionális együttműködési kezdeményezéseket; felhívja a többi regionális szervezetet, hogy tervezzenek hasonló kezdeményezéseket;
7. felhívást intéz olyan intézkedések megtételére, amelyek megakadályozzák, hogy a partmenti közösségek hagyományos halászatát más, idegen eljárások szorítsák ki; ezért ragaszkodik ahhoz, hogy valamennyi megállapodás tartalmazzon intézkedéseket a kisipari jellegű helyi halászat védelmére, a halak helyben történő partra szállításának előmozdítására, és követelje meg, hogy a halászathoz való hozzáférést tegyék függővé a szelektív halászati módszerek alkalmazásától;
8. cselekvésre szólít fel a helyi közösség hagyományos gyülekezési formákon alapuló szervezetei részvételének bátorítása érdekében a halászatra és a halászattal kapcsolatos tevékenységekre vonatkozó politikák meghatározásában és a döntéshozatalban, és kiemeli, hogy megfelelő figyelmet kell szentelni a nők a tengeri és akvakulturális termékek feldolgozásában és értékesítésében játszott szerepének; e célból felszólítást intéz annak érdekében, hogy a nemzeti politikákba építsék be a társuláson és együttműködésen alapuló, vagy egyéb mikro-, kis- és közép vállalkozások, valamint a társadalmi és gazdasági szervezetek egyéb formái létrehozásának elősegítését;
9. felszólítást intéz arra vonatkozólag, hogy az AKCS-EU fejlesztési együttműködési politika a halászati erőforrások fenntartható fejlődésének előmozdítása érdekében regionális, nemzeti és helyi szinten egyaránt fokozza párbeszédet az ipari és a kézi halászati ágazatok között;
10. felhívja az EU-t, hogy a harmadik országoknak a FAO illegális, bejelentetlen és szabályozás nélküli halászat elleni küzdelemre vonatkozó nemzetközi cselekvési tervének végrehajtásához nyújtott segítséget tegye prioritássá a harmadik országokkal kötendő jövőbeli megállapodások létrejöttékor; továbbá felhívja az EU-t, támogassa, hogy az AKCS-országok írják alá az összes nemzetközi tengeri és halászati állománymegőrzésre vonatkozó megállapodásokat, és tegyen javaslatot az EU által a harmadik országokkal aláírt halászati megállapodásokban rögzítettekhez hasonló intézkedésekre;
11. felhívást intéz arra vonatkozólag, hogy az élelmiszerbiztonsággal kapcsolatos politikákat és intézkedéseket építsék be az országokra lebontott stratégiai dokumentumokba; javasolja ezért, hogy helyi és regionális szinten hozzanak létre ellenőrzött integrált csatornákat, amelyekeken keresztül a hal a lehető legalacsonyabb áron jusson el a halásztól a fogyasztóhoz;
12. felhívást intéz erőteljes nemzeti halászati politikák kidolgozására, amelyek megakadályozzák a halászati erőforrások túlzott kizsákmányolását;
13. felhívást intéz a járulékos fogások kezelését célzó programok kidolgozására; sürgeti, hogy a kifogott, a tengerbe élve vissza nem engedhető halakat különítsék el, és használják élelmiszersegélyezési célokra;
14. javasolja, hogy a kizárólagos gazdasági övezetek potenciáljával kapcsolatban szükséges tanulmányok készítését, a kutatást és a megbízható tudományos adatok használatát az EU és az AKCS-országok közötti partnerség keretében kelljen elvégezni, ugyanis ezek létfontosságúak a halászat és más tengeri erőforrások fenntartható jellegének biztosítása és a kétoldalú halászati megállapodások szempontjából;
15. úgy véli, hogy az erőforrások tudományos eszközökkel történő felbecslését a halászathoz való hozzáférés feltételévé kell tenni, az erőforrások éves értékelését pedig a halászati engedélyek megszerzése feltételéül kell szabni,
16. felhívja az AKCS-országokat, hogy dolgozzanak ki regionális tudományos együttműködési programokat a halállományal kapcsolatos adatok összegyűjtésére és megosztására, valamint a halászat és a különböző halászati módszerek ökoszisztémákra gyakorolt hatásának értékelésére;

17. felhívást intéz olyan programok kidolgozására, amelyek megfelelnek a fejlődő országok sajátos, az illegális, bejelentetlen és szabályozás nélküli halászat elleni küzdelemre vonatkozó követelményeinek, és különösen a halászat megfigyelését, ellenőrzését és felügyeletét lehetővé tévő kapacitásai megerősítésére vonatkozó igénynek; felhívást intéz továbbá az olcsó lobogók válogatás nélküli használatának megelőzésére a hajókon, beleértve azokat a hajókat, amelyek az aláírt megállapodások következtében elveszítették halászati jogait;
18. kéri, hogy az EU-val halászati megállapodást kötött AKCS-országok vizeinek műholdas megfigyelését fejlesszék tovább, az összes európai hajót kötelezően szereljék fel hajómegfigyelési rendszerrel, és az érintett AKCS-országokat azonnal tájékoztassák a hajók helyzetéről és fogásáról;

Társadalmi aspektusok

19. felhívja az AKCS-országokat, hogy határozzák meg a halászok és az egyéb halászatban dolgozók társadalmi és jogi státuszát;
20. felhívást intéz arra vonatkozólag, hogy a 2001. december 19-én a tengeri halászati ágazat Társadalmi Párbeszéd Bizottságának plenáris ülésén elfogadott szociális záradékot építsék be a megállapodások szövegébe annak érdekében, hogy az EU- és AKCS-hajók fedélzetén hajózó tengerészek ugyanazokat a gyülekezési szabadságra, kollektív bértárgyalásokra, megkülönböztetésmentességre és megfelelő javadalmazásra vonatkozó jogokat, valamint élet- és munkafeltételeket élvezzék, mint az EU tengerészei;
21. felhívást intéz igényre szabott, a hagyományos partmenti és kézi halászat kockázatait fedező biztosítási termékek létrehozására;
22. felhívást intéz arra vonatkozólag, hogy az olcsó lobogók alatt hajózó hajókon alkalmazott halászokkal való bánásmódot az EU és az AKCS közösen ellenőrizze;
23. felhívást intéz arra vonatkozólag, hogy a fejlődő országok és az EU halászközösségeiben terjedő HIV/AIDS és a vízzel terjedő betegségek problémájának kezelésére történjenek intézményesített kezdeményezések;
24. felhívást intéz arra vonatkozólag, hogy hozzanak létre egy, az EU és az AKCS-országok hajóin, valamint fogásukat az AKCS-országok kijelölt kikötőiben kirakó egyéb távolsági halászhajókon alkalmazandó, a kormányok által fizetett fedélzeti megfigyelői csoportot a korrupció megelőzésére, amely akkor merülhet fel, ha a megfigyelőket a hajó tulajdonosa fizeti;
25. felhívást intéz arra vonatkozólag, hogy a halásztól függő helyi közösségek számára indított képzési és kapacitásbővítési programokat építsék be a nemzeti politikákba; felhívást intéz továbbá arra vonatkozólag, hogy az általános iskolai és középiskolai tantervekbe építsék be az olyan gyerekeknek szóló általános ismereteket és műszaki tárgyakat, akik döntően halászatból élő területeken élnek;
26. felhívást intéz arra vonatkozólag, hogy az országokra lebontott stratégiai dokumentumok tartalmazzanak tudományos és szakmai képzési programokat a helyi halászok számára, ezzel lehetővé téve számukra, hogy munkát keressenek az EU halászhajóin;
27. felhív olyan alternatív programok kidolgozására, amelyek bevételt biztosítanak a hagyományos halászzal felhagyni kényszerülő családok számára például a turizmusban, a vidékfejlesztésben vagy egyéb területen;
28. felhívja az EU-t, hogy fejlesztési támogatása részeként részesítse különleges támogatásban az Atlanti-, Csendes- és Indiai-óceánok távoli területein fekvő AKCS-országok a bevételeiket túlnyomórészt a halászatból szerző lakóit annak érdekében, hogy javíthassák családjaik egészségi állapotát, kiegyensúlyozott étrendet és megfelelő oktatást biztosíthassanak, különösen a lányok számára;
29. sürgeti a halászzal foglalkozó AKCS-országokat, hogy nemzeti politikai kereteikbe építsenek be olyan mechanizmusokat, amelyek kiküszöbölik vagy minimálisra csökkentik annak a jelenségnek a családokra gyakorolt negatív hatását, hogy a halászoknak hónapokig vagy évekig a hazatérés lehetősége nélkül kell otthonaiktól távol dolgozniuk; ezek a hatások tönkreteszhetik a családokat, és gyakran megélhetési nehézségeket és hosszan tartó negatív következményeket okoznak az édesanyjukkal egyedül maradt gyermekeknek, különösen a lányoknak és a nagyon kicsi gyermekeknek;

30. elismeri, hogy a halászati tevékenységek bővítése, a helyi termelésre irányuló növekvő nyomás és egyéb, hozzáadott értéket képviselő tevékenységek elősegíthetik a nagyobb részvételt, a munkahelyek és egyéb munkalehetőségek létrehozását a fiatalok és a nők számára, ezáltal újradefiniálva a javak elosztását a társadalomban; ezért arra ösztönzi az Európai Bizottságot, hogy a többi ágazattal megegyező mértékben szenteljen figyelmet az ágazatra;
31. felhívja az AKCS-országokat és az EU-t, ismerjék el, hogy a halászat hozzájárulhat az élelmiszerbiztonsághoz, katasztrófák idején alapvető szerepet játszhat az élelmiszersegély-programokban és segíthet az éhezés felszámolásában az AKCS-országokban; sürgeti ezért az Európai Bizottságot és a Világélelmészeti Programot, hogy az elfogadott követelményekkel összhangban biztosítsanak forrásokat a nagy halászati potenciállal rendelkező szigetországok számára annak érdekében, hogy azok részt vehessenek az élelmiszersegély-kezdemenyezésekben, továbbá felhívja a programban részt vevő AKCS-szigetországokat, hogy – a segélyprogramok esetén megszokott módon – alkalmazzanak speciális vámszabályokat;
32. felhívja az AKCS-országokat és az EU-t, hogy szenteljenek különös figyelmet a halászhoz kapcsolódó, illetve az egyes szigetországokban élő hagyományos és kulturális értékeknek és gyakorlatoknak;
33. sürgeti az AKCS és az EU halászzal foglalkozó országait, hogy erősítsék meg azokat a nemzeti politikai kereteiket és regionális együttműködési stratégiáikat, amelyek azt hivatottak megakadályozni, hogy a halászhajókat, illetve a halászati ágazatot az AKCS-országokon belüli és azok közötti, illetve az AKCS-országok és az EU tagállamai közötti illegális bevándorlás és kábítószer-kereskedelem leplezésére használják;

Gazdasági és pénzügyi aspektusok

34. javasolja, hogy az AKCS-országokban helyi szinten befektetőbarát formában bátorítsák a technológia, a tudományos ismeretek stb. átadását;
35. felhívja a nemzeti és regionális hatóságokat, hogy tegyenek erőfeszítéseket az EU piacához preferenciális hozzáféréssel rendelkező vegyesvállalatok létrehozásának előmozdítására, feltéve, hogy a közös tevékenység nem növeli a halállomány túlzott kizsákmányolását;
36. sürgeti, hogy a WTO-n belül akadályozzák meg diszkriminatív intézkedések bevezetését az egyes ázsiai fejlődő országokból érkező dobozos tonhal vámtarifáinak csökkentésével kapcsolatban, és felhívja a Bizottságot, hogy fontolja meg a WTO dohai fejlesztési menetrendje tarifacsökkentési szabályaiban szereplő, kivételt lehetővé tevő záradéka alkalmazását annak érdekében, hogy fenn lehessen tartani az AKCS-országokból az EU-ba irányuló dobozostonhal-export preferenciális szintjét; ellenkező esetben a teljes tonhalcsomagoló-ipar tönkremehet, amely súlyos társadalmi és gazdasági következményekkel járna;
37. felhívja az EU-t, hogy tegyen meg minden erőfeszítést a WTO jelenleg zajló tarifátárgyalásain a harmadik országokból származó dobozostonhal-importot szabályozó jelenlegi rendszer fenntartása érdekében;
38. sürgeti az AKCS-országokat, hogy hajtsák végre a WTO egészségügyi és növényegészségügyi intézkedések alkalmazásáról szóló megállapodását; kéri ezért, hogy az EU pénzügyi támogatásait használják az exportlehetőségek fejlesztésére, így összhangban hozva azokat a nemzetközi követelésekkel;
39. hangsúlyozza azt az alapelvet, hogy az EU-nak adott halászati jogokért cserébe kapott pénzügyi hozzájárulás elköltése a fogadó ország kizárólagos jogát képezi; ugyanakkor elismeri, hogy a pénzügyi hozzájárulás egy részét a helyi halászati ipar fejlesztésére, illetve célzott intézkedéseknek lehetőség szerint a tengeri erőforrásokkal kapcsolatos nemzeti politikával összhangban történő elfogadására kell felhasználni;
40. úgy véli, hogy egyértelmű különbséget kell tenni a halászhoz való hozzáférés fejében fizetett kompenzáció és a megállapodásban célzott intézkedésként szereplő, például a megfigyelés, ellenőrzés és felügyelet, vagy az infrastruktúra fejlesztése, vagy a halásztól függő közösségek közvetlen támogatásának céljaira szolgáló általánosabb fenntartható fejlesztési támogatás között;

41. felhívást intéz a helyi és regionális szinten egységes halászat előmozdítását célzó mikrohitel-programok végrehajtására; elismeri, hogy a decentralizált együttműködés eszközeként a mikrohitel fontos szerepet játszanak; ebben az összefüggésben felhívja az EU-t és az AKCS-országokat, hogy az együttműködés terjedjen ki a költségvetési, kormányzati és technikai kapacitásbővítésre is, amely további helyi és regionális befektetéseket eredményezhet a halászati ágazatban;
42. sürgeti a gazdasági partnerségi megállapodások tárgyalóit, valamint az AKCS-országok és az EU gazdasági érdekcsoportjaihoz, civil társadalmihoz és állampolgáraihoz hasonló egyéb résztvevőket, hogy a tárgyalási folyamat előtt és alatt vegyék figyelembe a jelen dokumentum üzeneteit annak érdekében, hogy az érintett AKCS-országok megfelelő és arányos választ tudjanak adni a jelen állásfoglalásra; felhívja továbbá a Bizottságot, hogy adott esetben komolyan vizsgálja meg az AKCS-országok regionális halászati keretmegállapodás megkötésére irányuló javaslatát a jövőbeli gazdasági partnerségi megállapodások összefüggésében;

Környezeti aspektusok

43. felhívást intéz arra vonatkozólag, hogy fogadjanak el a belvízi halászat számára kidolgozott speciális programokat;
44. elismeri, hogy a belvízi halászat hozzájárulhat a vidékfejlesztéshez, mivel sok ember (köztük nők és gyermekek is), foglalkozik alkalmi halászattal – például az ártereken –, amely jelentős mértékben hozzájárul ahhoz, hogy a háztartások értékes állati proteinhez jussanak;
45. felhívja a két vagy több ország területén fekvő belső vizeken zajló halászatra vonatkozó politikák és intézkedések koordinált kidolgozására; felhívja továbbá az EU-t, hogy nyújtson technikai segítséget az érintett országoknak az említett intézkedések meghozatalában;
46. felhívja az EU-t, hogy finanszírozza a belső halászatban érintett AKCS-országok által a tavak és vízi utak elsivatagosodás okozta eltűnése elleni küzdelem, a halállomány hosszú távú fenntartása és a halászati technikák modernizálása érdekében tett intézkedéseket annak érdekében, hogy azok életképebbek és fenntarthatóbbak legyenek;
47. felhívja az afrikai kontinensen fekvő AKCS-országokat, hogy erősítsék meg azon folyók és tavak kizsákmányolása, túlhasználata és szennyezése elleni nemzeti politikai kereteiket és regionális együttműködéseiket, amelyekből egynél több ország halászati, akvakulturális és egyéb halászattal kapcsolatos tevékenységei függenek;
48. sürgeti, hogy az AKCS-országok és az EU vizeiről tiltsák ki azokat a halászhajókat, amelyek a veszélyeztetett vadon élő állat- és növényfajok nemzetközi kereskedelméről szóló egyezményben meghatározott veszélyeztetett fajokra halásznak (halakra vagy tengeri emlősökre), és vezessenek be teljes tilalmat a cápahorgászatra, kivéve azokban az esetekben, amikor az a húscélú cápahalászat mellékterméke;
49. felhívást intéz arra vonatkozólag, hogy az illetékesek összpontosítsanak a környezetbarát, alacsony költségekkel járó és fenntartható akvakultúra-módszereket alkalmazó decentralizált termelésre;
50. sürgeti, hogy tegyenek elővigyázatossági intézkedéseket annak biztosítására, hogy az akvakultúra a megszokott tenyésztett állatok közötti érintkezés, vagy a hulladékoknak a szélesebb környezetbe való jutása következtében ne vezessen a biológiai sokféleség csökkenéséhez;
51. felhívja az EU-t, hogy továbbra is készítsen hatáselemzési tanulmányokat a halászati partnerségi megállapodások fenntartható jellegével kapcsolatban, és hogy bocsássa rendelkezésre az ehhez szükséges forrásokat;
52. a tudományos tanulmányok alapján előírja, hogy az AKCS-országok hozzanak létre tengeri parkokat vagy védett területeket, ahol csak hagyományos helyi halászatot lehet engedélyezni; felhívja az ilyen területek felügyeletének elvégzésére alkalmas személyek képzésére és alkalmazásuk finanszírozására;
53. felhívást intéz arra vonatkozólag, hogy a halászati ágazat nemzeti és regionális fenntartható fejlesztési stratégiái – a tudományos kutatások alapján és a sajátos helyi tengeri körülményekhez igazítva – vegyék figyelembe a halászat negatív biológiai hatásai csökkenésének és a kimerült halállományok helyreállításának egyéb lehetőségeit, például a tilalmi szezonokat és a hálók szemmagyságának korlátozását;

54. kiemeli az aziránt megnyilvánuló igényt, hogy a halászati ágazatban a tengeri környezet védelmét olyan szélesebb körű tengeri fenntartható fejlesztési stratégiákba integrálják és azokkal együtt hajtás végre, amelyek például a parti és a nyíltvízi környezetvédelem és a tengeri szállítás kérdéseivel foglalkoznak;
55. hangsúlyozza annak szükségességét, hogy a halászati stratégiák kidolgozása során megfelelő egyensúlyt találjanak a gazdasági és ökológiai megfontolások között olyan módon, hogy ne büntessék túlszabályozással a gazdasági és társadalmi szempontból létfontosságú halászatot; hangsúlyozza az új jogszabályi környezethez alkalmazkodni kénytelen halászok kompenzálására vagy támogatására szolgáló pénzügyi mechanizmusok szükségességét;
56. kéri, hogy tiltsák be azokat a halászati technikákat, amelyek tönkreteszik a vándorló fajok táplálkozási szokásait és vándorlási útvonalait; elismeri, hogy kivételt kell tenni azokban az esetekben, amikor a partmenti halászat hozzájárul a helyi közösségek halszükségletének biztosításához;
57. felhív a robbanóanyagok és a hagyományos növényi mérgek halászati módszerként való használatának betiltására, mivel ezek válogatás nélkül elpusztítják a halakat és rendkívül károsak a korallokra és az általános tengeri ökoszisztémákra nézve; sürgeti ezért az összes halászállal foglalkozó országot, hogy biztosítsák a tiltás nemzeti politikai kereteikben való érvényesítését;
58. sürgeti a partmenti vizekben mangroveerdőkkel rendelkező trópusi AKCS-országokat, hogy alakítsanak ki nemzeti politikai kereteket a mangroveerdők védelme érdekében, mivel ezek biztosítják a halak természetes szaporodásához szükséges tengeri környezetet és ökoszisztémákat;
59. javasolja, hogy az AKCS-országok az EU támogatását használják vállalati szinten a halak, a halakból készült termékek és melléktermékek egészségügyi feltételeinek javítására;
60. felhívást intéz arra vonatkozólag, hogy az ökocímkeztést a környezet és a tengeri biológiai sokféleség megővésének, valamint a jobb és stabilabb árakkal rendelkező piaci lehetőségek megteremtésének eszközeként építsék be a nemzeti és regionális halászati stratégiákba;
61. utasítja társelnökeit, hogy továbbítsák ezen állásfoglalást az AKCS–EU Tanácsnak, az Európai Bizottságnak, az ENSZ főtitkárnak, az Afrikai Uniónak és az összes regionális halászati szervezetnek.

ÁLLÁSFOGLALÁS ⁽¹⁾

a szudáni helyzetről

Az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűlés,

- 2006. június 19. és 22. közötti Bécsben (Ausztriában) tartott ülésén,
- tekintettel eljárási szabályzata 17. cikke (1) bekezdésére,
- tekintettel a Szudánról szóló korábbi állásfoglalásaira,
- tekintettel a Szudánról szóló, 2006. április 6-i európai parlamenti állásfoglalásra,
- tekintettel a Pánafrikai Parlament Szudánról szóló, 2006. áprilisi jelentésére,
- tekintettel az Európai Parlament (2004. februári és szeptemberi), a Pánafrikai Parlament (2004. novemberi) és az AKCS–EU KPK (2005. márciusi) dárfüri tényfeltáró küldöttségeinek jelentéseire,
- tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanács küldöttségének 2006. júniusi dárfüri látogatására,

---

(¹) Elfogadva 2006. június 22-én.

- tekintettel a nemzetközi büntetőtörvényszék (ICC) ügyészének az ENSZ Biztonsági Tanácsához benyújtott, Dárfúrról szóló, 2006. június 14-i, harmadik jelentésére,
  - tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsának S/RES/1663., 1665. és 1672. számú 2006-os állásfoglalásaira és az ENSZ Dárfúrral foglalkozó nemzetközi vizsgálóbizottsága főtítkárának jelentésére,
  - tekintettel a szudáni kormány és a két lázadó mozgalom által 2004. április 8-án aláírt n'djamenai tűzszüneti egyezményre,
  - tekintettel a 2004. november 9-én Abujában (Nigéria) aláírt, a dárfúri humanitárius helyzet javításáról és a dárfúri közbiztonság megerősítéséről szóló jegyzőkönyvekre,
  - tekintettel a Szudán és Csád által, a két ország konfliktusa után kiadott 2006. február 8-i tripoli nyilatkozatra,
  - tekintettel az Afrikai Unió tűzszüneti bizottságának a tűzszünet megsértéséről szóló 96/2005. számú jelentésére,
  - tekintettel az ENSZ emberi jogi főbiztosának Szudánról szóló legutóbbi, 2006. január 27-i jelentésére,
  - tekintettel az abujai (Nigéria), 2006. május 5-i békeegyezményre,
- A. mivel 2003 februárjában lázadás kezdődött Szudánban a Szudáni Felszabadítási Mozgalom/Hadsereg (SLM/A) és az Igazság és Egyenlőség Mozgalom (JEM) vezetésével,
- B. mivel a dárfúri fő lázadó csoport, a Szudáni Felszabadítási Mozgalom (SLM) és a szudáni kormány (GOS) aláírta a Dárfúr jövőjéről szóló 2006. május 5-i békeegyezményt, míg két másik fél, a JEM és a kisebb Szudáni Felszabadítási Hadsereg (SLA) csoport nem írta alá, hanem további engedményeket követelnek a kormánytól és elutasították a megegyezés feltételeit,
- C. mivel az Afrikai Unió (AU) béke- és biztonsági tanácsa 2006. január 12-én úgy határozott, hogy 2006. március 31-ig meghosszabbítja az AU szudáni missziójának (AMIS) megbízatását illetve ezt követően 2006. szeptember 30-ig; az AU támogatja e dátum után az AMIS felváltását egy ENSZ-misszióval,
- D. mivel a dárfúri népességnek szánt humanitárius segély célba juttatása komoly nehézségekbe és akadályokba ütközik,
- E. mivel a dárfúri konfliktus egyre inkább befolyásolja a szomszédos Csád stabilitását és veszélyt jelent a régió békéjére és biztonságára,
- F. mivel a dárfúri falvak és az országon belül lakóhelyét elhagyni kényszerült személyek (IDP) táborai lakóinak védelme továbbra sem kielégítő,
1. üdvözlöi a 2006. május 5-i békeegyezmény megkötését, de sajnálatát fejezi ki, hogy bizonyos lázadó csoportok elutasították az egyezmény aláírását;
  2. felhívja a békeegyezményt aláíró mindegyik felet, hogy hajtsák végre a megállapodást, különös tekintettel a fegyveres csoportok, többek között a dzsandszavidok leszerelésére,
  3. sürgeti, hogy a 2006. május 5-én kötött békeegyezményt alá nem író két lázadó csoport és a szudáni kormány kössön megállapodást a térség békéje érdekében;
  4. felhívja a szudáni kormányt, a szudáni pártokat és a nemzetközi közösséget, hogy végeztessék el a déli területek aknátlanítását, hogy kedvezőbb környezetet teremtsenek a hazatérők számára;
  5. támogatja a Szudáni Nemzeti Egység Kormányának az átfogó békeegyezmény (CPA) egy mindenre kiterjedő folyamat részeként való végrehajtására irányuló erőfeszítéseit;
  6. üdvözlöi az Afrikai Unió dárfúri ENSZ-békefenntartó műveletekre vonatkozó támogatását, és felhívja az AU által vezetett nemzetközi közösséget az azonnali cselekvésre, annak érdekében, hogy biztosítsák a dárfúri civilek, különösen a nők és gyermekek védelmét, nevezetesen az AMIS forrásainak növelésével;

7. üdvözli Kofi Annan felhívását, amelyben javasolja egy műszaki felmérő küldöttség Dárfúrba küldését az ENSZ-csapatok érkezésének előkészítése keretében a biztonsági feltételek megteremtésének és a példátlan népirtás áldozataul esett népesség védelme biztosításának céljával, az ENSZ alapokmányának VII. fejezete értelmében;
8. sürgeti az EU tagállamok és a Szudáni Nemzeti Egység Kormánya közötti kétoldalú fejlesztési megbeszélések újrakezdését a dárfúri háború sújtotta területek stabilizálása érdekében;
9. felhívja az összes fegyveres csoportot, hogy tartsák tiszteletben az emberi jogokat és a nemzetközi humanitárius szabályokat a civilek ellen irányuló támadások beszüntetésével, beleértve a nők elleni szexuális erőszakot is;
10. sürgeti a szudáni hatóságokat, hogy küzdjenek az emberi jogok megsértői, közte a szexuális erőszakot elkövetők büntetlensége ellen, és állítsák őket azonnal bíróság elé;
11. sürgeti a szudáni kormányt, hogy tartóztassa le az Úr Ellenállási Hadserege (LRA) négy vezetőjét a Nemzetközi Büntetőtörvényszék (ICC) letartóztatási parancsának értelmében, és azonnal adja át őket, hogy bírósági eljárás induljon ellenük;
12. mély aggodalmát fejezi ki a közelmúlt Szudán és Csád határán történt eseményei miatt; felhívja mindkét kormányt, hogy tartózkodjon minden olyan fellépéstől, amely veszélyeztetné a térség stabilitását, és vessen be minden eszközt a dárfúri békefolyamat támogatására;
13. felhívja a nemzetközi közösséget és a szudáni kormányt, hogy ismerje el és támogassa a nemzetközi büntetőtörvényszék a dárfúri humanitárius és emberi jogi szabályokra irányuló vizsgálatát; hangsúlyozza a nemzetközi büntetőtörvényszék ügyészeinek harmadik jelentésében foglaltak rendkívüli súlyosságát, a jelentés ugyanis megállapítja, hogy a dárfúri bűncselekmények elkövetésében részt vevő csoportok egy része „kifejezetten népirtási céllal” követte el tetteit;
14. felhívja az ENSZ Biztonsági Tanácsát, hogy vegye fontolóra a fegyverembargót és az olajembargót Szudán ellen, illetve célzott szankciókat az emberi jogi visszaélésekért és más atrocitásokért felelős személyek ellen, valamint biztosítsa, hogy ezek a szankciók ne növeljék tovább a szudáni lakosság szenvedéseit;
15. sürgeti a szudáni kormányt, hogy tegyen jelentős erőfeszítéseket a menekültek biztonságos és önkéntes hazatéréséért, illetve működjön együtt az ENSZ-ügynökségekkel, a nem kormányzati szervezetekkel és a civil társadalmi szervezetekkel e tekintetben;
16. felhívja a nemzetközi közösséget, hogy hozzon létre külön alapot a dárfúri térségnek a minden pártra nézve kötelező békeegyezmény aláírását és a harcok beszüntetését követő rehabilitációjára;
17. felhívja a Közös Parlamenti Közgyűlés elnökségét, hogy kövesse nyomon a szudáni helyzetet és ütemezze be egy nyomon követő küldöttség Szudánba küldését az elnökség első 2007-es ülése előtt;
18. utasítja társelnökeit, hogy továbbítsák ezen állásfoglalást az AKCS–EU Tanácsnak, az Európai Bizottságnak, Afrikai Unió intézményeinek, beleértve a Pánafrikai Parlamentet is, az ENSZ főtitkárának és a szudáni kormánynak.

ÁLLÁSFOGLALÁS ⁽¹⁾

a madárinfluenzáról

Az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűlés,

- 2006. június 19. és 22. közötti Bécsben (Ausztriában) tartott ülésén,
- tekintettel eljárási szabályzata 17. cikke (1) bekezdésére,
- tekintettel a rendkívül fertőző madárinfluenza (HPAI) H5N1 vírusa közelmúltbeli terjedésére Délkelet-Ázsiából Nyugat-Ázsiába, Európába és Afrikába,

(¹) Elfogadva 2006. június 22-én.

- tekintettel az 1979. június 23-án elfogadott, a vadállatok vándorló fajainak megőrzéséről szóló egyezményre,
  - tekintettel a 2000. június 23-án Cotonou-ban (Benin) aláírt AKCS–EU partnerségi megállapodásra,
  - tekintettel az Egészségügyi Világszervezet (WHO) által 2005. május 23-án elfogadott, a nemzetközi vonatkozású közegészségügyi vészhelyzetek kezeléséről szóló nemzetközi egészségügyi szabályokra,
  - tekintettel a 2005. december 20-án elfogadott, a madárinfluenza elleni védekezésre irányuló közösségi intézkedésekről szóló 2005/94/EK irányelvre,
  - tekintettel a 2006. január 17–18-án, Pekingben (Kínában) tartott, a madár- és humán influenzáról szóló nemzetközi felajánlási konferenciára,
  - tekintettel az Egészségügyi Világszervezet (WHO) és az ENSZ Élelmezési és Mezőgazdasági Szervezete (FAO) a HPAI elterjedéséből adódó bármely helyzet kezelésére vonatkozó kötelezettségvállalására,
- A. mivel 2003 vége óta, a H5N1 vírus okozta HPAI kitörése, amire korábban nem volt példa sem földrajzi elterjedését, sem fertőzőképességét tekintve, gyorsan terjed Európa és Afrika számos országában,
- B. mivel a HPAI súlyos következményekkel járhat a mezőgazdaságra és a szükségletre való termelésre – különösen a baromfitartásra – és az emberi egészségre, a vadmadarak fenntartható hasznosítására és a fajok megőrzésére nézve,
- C. mivel azonkívül, hogy emberi halálozásokat és megbetegedéseket okoz, a járvány meggyengítheti a világgazdaságot, megszakíthatja a termelési láncokat, megállíthatja a kereskedelmet és akadályozhatja az emberi kapcsolatokat igénylő szolgáltatásokat,
- D. mivel a Világbank becslése szerint az egész világra kiterjedő járvány évente akár 800 millió USD-ba kerülhet, két százalékkal csökkentve a világ GDP-jét, és valószínűleg Ázsiát és Afrikát érintené legjobban,
- E. mivel alapvetően a madárinfluenza-vírus okozta minden jelenleg ismert humán megbetegedést fertőzött baromfival, nem pedig vadmadarakkal való érintkezés okozta,
- F. mivel a fejlődő országokban meg kell erősíteni a közegészségügyi rendszert,
- G. mivel számos fejlődő országban, különösen az AKCS-országokban, felhőborító információhiány párosul a madárinfluenza terjedéséhez kapcsolódó fontos kérdések, a madárinfluenza jelentette kockázatok és a madárinfluenza kitörésének előrejelzési és kezelési módjai általános mellőzésével,
- H. mivel a H7N7 vírus kitörését Hollandiában, Belgiumban és Németországban sikeresen elfojtották 2003-ban a szigorú ellenőrző és biológiai biztonsági intézkedésekkel,
- I. mivel fontos forrásánál minimalizálni a madárinfluenza-járvány állatokra és emberekre jelentett veszélyét a H5N1 vírusterhelés gyors csökkentésével, a madarak közötti megbetegedésekről szóló azonnali értesítéssel, a baromfiak válogatásával és oltásával, ami kiterjed a „háztáji” állományra is, illetve a gazdálkodók megfelelő kártérítésének biztosításával,
- J. mivel a H5N1-fertőzés emberi eseteit nehéz elkülöníteni más fertőzésektől, hiszen a fejlődő országok, különösen Afrika egészségügyi rendszerei számára már a HIV/AIDS-szel, tuberkulózissal, maláriával, légzőszervi fertőzésekkel és más betegségekkel küzdő gyermekeket és felnőttek ellátása is problémát jelent,
- K. mivel a madár- és humán influenzáról tartott pekingi nemzetközi felajánlási konferencián a nemzetközi közösség 1,9 milliárd USD-dolláros felajánlást tett a harmadik országok, különösen a legkevésbé fejlettek megsegítésére, hogy már keletkezésekor meg tudjanak birkózni a madárinfluenzával és ezzel csökkenteni lehessen a humán influenzajárvány kockázatát,
- L. mivel a 2006. március 20-án Nairoiban (Kenyában) tartott csúcstalálkozón az államközi fejlesztési hatóság (IGAD) állam- és kormányfői nyilatkozatot tett, hogy összpontosított erőfeszítéseket tesznek a madárinfluenza hatásának csillapításához szükséges mechanizmusok és készenléti tervek létrehozására,

- M. mivel a WHO figyelmeztetést bocsátott ki egy közeljövőbeli lehetséges influenzajárványról,
1. együttértését fejezi ki a H5N1 madárinfluenza-vírus által érintett minden országnak, és kegyelettel adózik a járvány összes áldozatának;
  2. elismeri, hogy a madárinfluenza globális veszélyt jelent az emberi egészségre, a világgazdaságra és a világ stabilitására gyakorolt esetleges káros hatásával, mivel keveset tudunk a H5N1 vírus mutációjára való humán immunitásról;
  3. sürgeti az AKCS-országokat, hogy tegyék a nemzeti gazdasági és szociális fejlesztési stratégiáik szerves részévé a közegészségügyet, beleértve hatékony egészségügyi mechanizmusok létrehozását és javítását, különösen a betegségek megfigyelését, a rájuk való reagálást, ellenőrzésüket, megelőzésüket és kezelésüket, az információcserét és egészségügyi személyzet toborzását, képzését és megtartását;
  4. felhívja a figyelmet a humán vagy állati fertőzés esetére szóló vészhelyzeti tervek elkészítésének szükségességére, és azt az álláspontot képviseli, hogy a vészhelyzeti terveknek az alábbiakra kell összpontosítaniuk:
    - a megfigyelési és észlelési kapacitás növelése,
    - megelőző elszigetelő intézkedések megtétele a fertőzés leghalványabb gyanúja esetén,
    - a nyilvánosság és az érintett szakmabeliek a kockázatokról való tájékozottságának növelése, felvilágosítása, és az egyéni felelősségérzet felkeltése,
    - a válság által érintettek támogatása, hogy képesek legyenek túljutni a válságon, és különösen a kis baromfitermesztők teljes kártérítése,
    - a humán vakcinára vonatkozó kutatások és fejlesztések támogatása,
    - a betegség megfékezésére irányuló intézkedések támogatása;
  5. hangsúlyozza, hogy a vírus elleni harcra vonatkozó nemzeti terveknek tükrözniük kell a helyszíni szituációt és a sajátos nemzeti vagy helyi körülményeket, különös figyelmet fordítva a szervezetek és az egészségügyi szakma által játszott szerepre, vagy a gyógyszerek szétosztására vonatkozó rendelkezésekre;
  6. felhívja az AKCS-országokat és az EU tagállamait, hogy tegyenek hatékony, teljesen átlátható intézkedéseket a madárinfluenza elterjedésének megelőzésére érintett régiókban;
  7. hangsúlyozza a fertőző betegségek ellenőrzése terén való nemzetközi együttműködés fontosságát, a fejlődő országokbeli közegészségügyi intézmények megerősítésének céljával, beleértve az információ- és tapasztalatcserét;
  8. üdvözli az Európai Unió által a madárinfluenza legfrissebb kitörései során foganatosított biológiai biztonsági intézkedéseket;
  9. hangsúlyozza a teljes mértékben integrált megközelítés szükségességét annak érdekében, hogy a madárinfluenza terjedésével felmerült kérdéseket kezelni tudják, olyan megközelítést, amely virológiai, epidemiológiai, orvosi, ornitológiai és vadon élő fajokkal foglalkozó szakértelemre alapoz és ezeket integrálja;
  10. sürgeti a madárinfluenza által érintett afrikai országokat, hogy tegyenek még komolyabb erőfeszítéseket az érintett területeken a betegség terjedésének megállításáért azáltal, hogy saját koordinációs és megfigyelési terveket hoznak létre nemzeti, regionális vagy kontinentális szinten, azzal a céllal, hogy optimalizálják a közös, határon átnyúló megelőzési és tervezési intézkedéseket és hogy készek legyenek közösen fellépni a betegség szomszédos térségben vagy határokon átnyúló területeken történő fellángolása esetén;
  11. felhívja az Európai Uniót, hogy támogassa a H5N1 vírus elleni vakcinára vonatkozó kutatásokat és fejlesztéseket, és segítse az AKCS-országokat a betegség kitörése esetén reagálási és elszigetelési intézkedésekkel;
  12. felhívja a nemzetközi közösséget, hogy segítse az érintett és a kockázatnak kitett országokat állategészségügyi és közegészségügyi kapacitásait megnövelésében;

13. felhívja az Európai Uniót, hogy nyújtson pénzügyi támogatást az állatjárvány sújtotta gazdálkodó és vidéki közösségek számára az AKCS-országokban, és a kapcsolódó ágazatok számára, mint például az agrár-élelmiszerek, a vendéglátás és a közlekedés;
  14. sürgeti, hogy a meglévő nemzeti védőoltás-hálózatokat, például a polio (gyermekbénulás) elleni védőoltás-hálózatot használják fel széles tömegek rendszeres egészségügyi tájékoztatására és a madárinfluenza esetleges kitérésével kapcsolatos fellépésre;
  15. üdvözli az Európai Bizottság kötelezettségvállalását, hogy a pekingi nemzetközi felajánlási konferencián a madár- és humán influenza esetleges kitérésének kezeléséhez a harmadik országok támogatására felajánlott 80 millió euróból 30 millió eurót különít el az afrikai, karib-tengeri és csendes-óceáni államok számára;
  16. reméli, hogy nem lesz késlekedés a pénzügyi források mozgósításában, így az országok minél hatékonyabban végre tudják hajtani a H5N1 madárinfluenza elleni küzdelmet célzó programokat; felhívja a Bizottságot, hogy szabadítsa fel a pekingi felajánlási konferencián az AKCS-országok számára felajánlott teljes összeget;
  17. felhívja a Bizottságot, hogy aktívan támogassa a nairobi székhelyű ENSZ környezetvédelmi program erőfeszítéseit; sürgeti, hogy tegyenek intézkedéseket a világ vándormadarai pontos útvonalának megállapítására, különös tekintettel az Európa–Afrika és az Európa–Oroszország útvonalakra, valamint összpontosítsanak a madarak védelmét szolgáló intézkedésekre; hangsúlyozza, hogy az állatok véletlenszerű ellenőrzése és madárinfluenza elleni oltása értékes eszköz lehet a betegséget ellenőrzés alatt tartó intézkedések kiegészítéseként;
  18. aggodalmát fejezi ki a baromfihúsról vonatkozó export-visszatérítések Bizottság által közzétett növelése miatt, és felhív annak vizsgálatára, hogy ezen intézkedés milyen hatással lehet az AKCS-országok piacaira;
  19. utasítja társelnökeit, hogy továbbítsák ezen állásfoglalást az AKCS–EU Tanácsnak, az Európai Bizottságnak, az AKCS-országok mezőgazdasági/állategészségügyi minisztereinek, az Egészségügyi Világszervezet főigazgatójának, az ENSZ Élelmezési és Mezőgazdasági Szervezete főigazgatójának, az ENSZ főtitkárának és az Afrikai Unió Bizottságának.
-